CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"BLESSED ARE THE POOR IN SPIRIT: FOR THEIRS IS THE KINGDOM OF HEAVEN." John 5 : 3

JULY 25th, 1958 - No. 356 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

13th YEAR OF PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

ZELFBESCHIKKINGSRECHT

Een der moeilijkste vraagstukken bij de regeling van de internationale vraagstukken is de toepassing van het recht van zelfbeschikking. Sinds de souvereiniteitsoverdracht aan Indonesië heeft het de aandacht getrokken vooral in verband met de status van de republiek der Zuid Molukken. Het was de achtergrond bij nieuwe staatsvorming in Afrika, zoals die voornamelijk door Engeland wordt toegepast. In Noord Afrika beroept men er zich op, op het ogenblik vooral ten aanzien van de Algerijnse kwestie. Het merkwaardige is hier, dat men zich er op beroept van de zijde van de Algerijnen, maar even sterk van de kant der Franse kolonisten.

Nu het Midden Oosten in gisting verkeert en maar niet tot rust wil komen, ontmoet men ook daar telkens een beroep op het recht van zelfbeschikking. Vooral komt dit aan de orde in de Libanese kwestie, waar een gedeelte van dit land zich aangetrokken gevoelt tot de grote Verenigde Arabische republiek.

Een Natuurrecht

Toen Hongarije enkele jaren geleden in opstand kwam tegen de Russische overheersing kwam onmiddellijk het zelfbeschikkingsrecht naar voren. Hetzelfde speelde een rol in Polen bij de hervorming van zijn constitutie. De eenheid van Duitsland wordt verdedigd met het recht van zelfbeschikking. Men kan zo doorgaan. Bijna bij elke internationale kwestie baseert men zich in zijn verlangens op het recht van zelfbeschikking. Men beschouwt dit als een soort van natuurrecht, van een recht, dat met nationaliteit geboren is.

Nu worden dergelijke vraagstukken meestal steeds moeilijker, als men zich er in verdiept. Duidelijk is dat in onze dagen met het vraagstuk van de regeling van Cyprus. Toen men meende, dat het alleen een geschil was tussen de bewoners van Cyprus, de Cyprioten, die aansluiting bij Griekenland wilden, was het probleem eenvoudig. Het ging tussen de inwoners van het eiland die zich beriepen op het recht van zelfbeschikking en de overheersende macht, dat was in dit geval Engeland. Maar bij de nadere ontwikkeling bleek de zaak helemaal niet eenvoudig te zijn. Immers er bleken niet alleen Grieken te wonen, maar ook Turken, die ongeveer een vijfde gedeelte van de bevolking van het eiland uitmaakten. Indien men zich op het recht van zelfbeschikking beriep, waarom zou dat alleen gelden voor de Grieken, dus voor tachtig procent en niet voor de Turken, die toch ook nog een behoorlijke minderheid uitmaakten?

De "minderheden"

Kon men dit als een minderheid beschouwen, die maar te gehoorzamen had wat over hen en zonder hen werd besloten? Hoe groot moet een minderheid dan wel zijn om te worden erkend als te bezitten een recht van zelfbeschikking? Kon dit recht worden ingeroepen, niet alleen als een staat in gisting verkeerde, maar ook als een rustige staat een grote minderheid of een kleine minderheid binnen de landsgrenzen had?

Bij de regeling van het Saargebied had men uitdrukkelijk zich beroepen op de stem van de bevolking. Dat was dan ook een historisch gegroeid geheel. Maar hoe moet dat in het Midden van Europa, waar men allerlei volken door elkaar vindt? Hoe moet dat met de bevolking in het Pools Duitse grensgebied? Zo kunnen wij doorgaan. Misschien komt ook reeds iemand met het vraagstuk naar voren van de autonomie van de Nederlandse Antillen, die door sommige bewoners als geschonden wordt beschouwd en wellicht komt dan ook nog naar voren de zelfstandigheid van de Friezen.

Op deze wijze ziet men wel, dat de toepassing tot allerlei moeilijkheden leidt.

Er is nog iets anders. Men heeft in de geschiedenis meermalen kunnen opmerken, dat belangrijke principes verdedigd werden door kleine groepen. Dan bleek het vaak dat deze kleine groepen ten koste van grote persoonlijke opofferingen bepalde vrijheden hadden bevochten voor het algemeen. Zou het nu ook zo kunnen zijn, dat bijvoorbeeld door de strijd der Ambonnezen een beter inzicht kon worden verkregen in het gehele vraagstuk van het zelfbeschikkingsrecht van de nationaliteiten.

De Vaart der Volken
door
Prof. Dr. L. W. G. Scholten

Dit alles willen we ditmaal enigszins nader bezien.

De Volkswil

Het zelfbeschikkingsrecht in zijn tegenwoordige vorm staat in verband met de leer van de volkssouvereiniteit, zoals die geleerd is onder anderen in de tijd der Franse revolutie door Rousseau. Men ging er van uit, dat de algemene wil van een volk, zoals die door stemming zich had uitgesproken de hoogste wet was.

Nu kon zich die algemene wil naar buiten en naar binnen openbaren. Naar binnen betekende de volkssouvereiniteit , dat er geen machten meer bestonden, die door opdracht of uit traditie enige zeggingsschap konden uitoefenen. Het was dus gedaan met de macht van vorsten of van de adel. Slechts de wil van het volk, zoals die sprak was van betekenis.

Thans gaat het over de volkssouvereiniteit naar buiten en dan stuiten wij allereerst op de vraag, wat een volk, wat een natie, een nationaliteit eigelijk is. Eigenlijk stuiten wij hier op het hart van de kwestie, ook ten aanzien van het vraagstuk van het zelfbeschikkingsrecht van de republiek van de Zuid Molukken.

Men vindt hierover uitgebreide beschouwingen, o.a. in de bekende dissertatie van Roethof over het zelfbeschikkingsrecht van de nationaliteiten en ook in de enkele maanden geleden verschenen studie van Günter Decker, getiteld Republik Maluku Selatan, tot dusver de uitvoerigste studie over het zelfbeschikkingsrecht van de Ambonnezen in hun verhouding tot het federalisme en het kolonialisme in Indonesie. Veel daarvan is ook van betekenis voor het verkrijgen van inzicht in de Algerijnse kwestie en in het vraagstuk Cyprus. Hangt het bestaan van de natie, die zelfbeschikkingsrecht heeft, af van de taal? Maar hoe zit het dan met het tweetalige Canada, met het viertalige Zwitserland en het tweetalige Zuid Afrika?

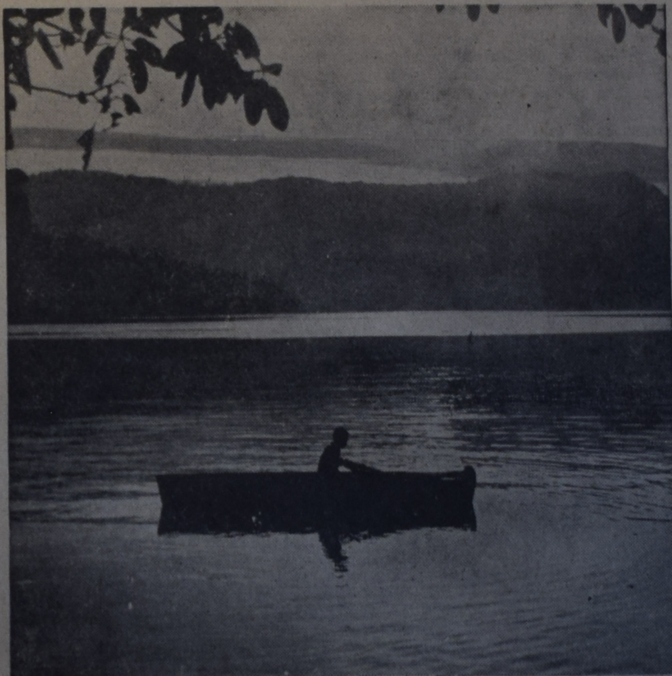
Misschien van de beschaving, van de religie, van de gemeenschappelijke afstamming, van de gemeenschappelijke belangen, van de gemeenschappelijke geschiedenis.
Moet er een bepaalde grootte aan verbonden zijn of een nauwkeurig afgeschermd territoir? Al deze factoren zijn ongetwijfeld van belang voor de natie, maar er is ook bijna altijd wat op af te dingen. Er moet altijd bijkomen het gemeenschappelijke bewustzijn te behoren tot een gemeenschap. Die gemeenschappelijke overtuiging hangt dan weer samen met de gemeenschappelijke lotgevallen. Het is geen wonder, dat grote oorlogen zo vaak een natie samen smeden.

Toepassingen

Ieder gevoelt hoe bijvoorbeeld bij de republiek van de Zuid Molukken dat gemeenschappelijk bewustzijn zonder twijfel aanwezig is. Bij de Algerijnen is dat bewustzijn aanwezig bij wat men dan wel eens noemt de inheemsen. Maar dat is zeker ook aanwezig bij de Franse kolonisten. De grootte speelt natuurlijk een rol. Er moet ook een mogelijkheid zijn voor het zelfstandig bestaan. In de grote volkerensamenleving is die op het ogenblik moeilijker te verwerven dan in vroegere eenvoudiger omstandigheden. Natuurlijk moet het ook weer niet al te klein zijn. Zo vertelt men dat in de tijd van de Bataafse republiek een eerzaam inwoner van eén dorp in het tegenwoordige Noord Holland zijn dorpsgenoten er toe wist te brengen zich als souvereine republiek uit te roepen, krachtens het aan alle volken toekomende recht van zelfbeschikking, zoals dat geleerd was in de beginselen van Rousseau. Dat was natuurlijk te gek.

Maar in die zelfde tijd is het ook voorgekomen, dat de inwoners van

(Vervolg op pag. 7)

MOOI CANADA
Zonsondergang aan een meer in het binnenland van British Columbia.

TELEVISIE

In dit nummer willen wij speciale aandacht besteden aan het verschijnsel van de televisie. Met opzet noemen wij de televisie een "verschijnsel", om niet meteen te vervallen in het "vraagstuk van de T.V.". Vanzelfsprekend zal een ingrijpend verschijnsel als de T.V. voor de gelovige, die in een nieuw en Godzalig leven wenst te wandelen ook een vraagstuk zijn. Dat blijkt dan ook wel duidelijk uit de "panel-discussion" over de T.V. op pagina 4 van dit blad. Maar wie van de T.V. een vraagstuk maakt, zonder het verschijnsel als zodanig te onderscheiden, valt in een veelgemaakte fout. Zoals Ds. Lammens het vorig jaar schreef in het Gereformeerd Jongelingsblad in een hoofdartikel over Televisie: **"Het grootste gevaar is, dat we alleen maar gevaren zien".** Een Christen zal beginnen met zich hartelijk te verheugen over deze indrukwekkende vinding van zijn tijd. En eer hij de gevaren op z'n tien vingers gaat aftellen, zal hij eerst op z'n knieën de grote Schepper danken voor deze verrassing, die Hij in de schepping had gelegd en die in onze eeuw werd ontdekt.

Natuurlijk weten wij wel, dat de T.V. een gevaar inhoudt, en dit gevaar is hier in Canada wellicht veel groter dan b.v. in Nederland. Vandaar, dat wij in ons blad nogmaals het gesprek op de T.V. brengen, want wij menen, dat dit vraagstuk in vele gezinnen nog niet opgelost is. Maar voor alles moet het vraagstuk van de T.V. losgemaakt worden van de vernederende opvatting, alsof Christenen, en Calvinisten in het bijzonder, in hun beschouwing van cultuur enkele tientallen jaren achteraan komen. Daarom is het zeker niet Calvinistisch, om de T.V. in navolging van andere uitvindingen zoals b.v. de radio, eerst een tijdlang als een uitvinding van de duivel uit te krijten en er naderhand zo onopvallend mogelijk in mee te gaan. Calvinisten waren altijd mensen, die de ontwikkeling van wetenschap en techniek met grote belangstelling volgden en bevorderden.

Indien wij als Christenen positief willen leven, kunnen wij ons niet afzonderen van datgene, wat wij niet kennen en waarvan wij gevaar vrezen in de wereld. We kunnen het vraagstuk enige tijd ontlopen, door geen T.V.toestel te kopen, maar een oplossing ervan is dat niet. En zelfs als wij een T.V. bezittende, het gebruik beperken tot enkele uitgezochte programma's, zijn we nog altijd negatief met dit probleem bezig. We herinneren ons, dat een Canadese predikant enige jaren geleden één der bestuursleden van de C.E.B.A. opwekte, om inplaats van voor een Christelijke radiovereniging iets te doen voor Christelijke T.V. uitzendingen. Over de practische mogelijkheden daarvan kunnen we thans niet oordelen. Maar zelfs het zenden van af en toe een gift, of alleen maar een bemoedigende brief, aan bepaalde instellingen, die godsdienstige T.V. uitzendingen verzorgen (o.a. Back to God Hour) is een positieve daad op dit terrein.

In de T.V. liggen geweldige kansen. Niet alleen voor de duivel en zijn boos opzet, maar ook voor de Kerk van Christus en de verbreiding van de blijde boodschap. Er zijn ook in Noord Amerika kinderen Gods die deze kansen zien en ze grijpen. Om hen te helpen hebben we niet beslist een kostbare organisatie nodig, maar wel een persoonlijke overtuiging, dat wij ons niet mogen onttrekken, met onze gaven en onze gebeden, aan de bevordering van de zaak des Konings, zo mogelijk ook door middel van de uitvinding der televisie.

Ad. O.

FREEDOM OF RELIGION

JAMAICA. - In a letter to Sir Grantley Adams, the Prime Minister of The West Indies Federation, the Jamaica Consultative Committee of the ICCC states:

"Dear sir,

I am writing on behalf of the Jamaica Consultative Committee of the International Council of Christian Churches, which was formed in the Baptist Mission House at Clarksonville, Cave Velley, on February 18th, 1957 and consists of several denominational groups, to express our deep concern and dissatisfaction over the wording of the preamble of the Constitution of the West Indies Federation on the subject of religious freedom.

The declaration that "all the inhabitants of these Colonies should continue to enjoy the free exercise of their respective modes of religious worship" does not guarantee complete Religious Liberty. It could be construed as not sanctioning the introduction of new denominations, other modes of religious worship, and the propagation of one's religious beliefs. Russia claims that its citizens enjoy religious freedom. But none under the age of 18 can be taught in Sunday Schools and the propagation of religion outside church building is prohibited there.

In the words of our chairman, Rev. J. W. Knight, "By religious freedom we mean the individual's right; first, to worship according to the dictates of his conscience; second, his right to join any or no religious body as he chooses; third, his right to propagate his religion; fourth, his right to change his religion; and fifth, his right to oppose and criticise any religion. Anything less than this is not religious liberty".

This is not the religious freedom of the Federal Constitution.

I note that "Her Majesty in Council may by Order amend or revoke any of the provisions of this Constitution". We respectfully urge that steps be taken to have the clause regarding Religious worship changed so as to ensure that all persons in the Federation shall enjoy full liberty of conscience and have the right to practise and propagate their religious beliefs".

signed: G. W. Smith, Secretary.

(I.C.N.)

C.L.A. in de crisis

Belangrijke Conventie op 27 September

Het verschil van inzicht aangaande de wijziging van de statuten van de C.L.A. houdt blijkens het Juli-Augustusnummer van "The Guide" nog steeds de meningen verdeeld. Zowel uit ingezonden artikelen als uit de verslagen van plaatselijke vergaderingen blijkt, dat leden van het Nationaal Bestuur en vele plaatselijke afdelingen hun standpunt hebben bepaald. Het wachten is thans op de eerstkomende conventie, die is vastgesteld op Zaterdag 27 September a.s. om als een landelijke organisatie een beslissing te kunnen nemen. Daar deze vergadering in Hamilton gehouden zal worden, is aan de afdelingen in West Canada gevraagd, schriftelijk te stemmen. Voor een statutenwijziging is een twee-derde meerderheid vereist.

Zoals velen weten, bestaat er verdeeldheid over de vraag, of de statuten zodanig gewijzigd moeten worden, dat de C.L.A. voor officiële erkenning in aanmerking kan komen. Daarvoor is o.m. vereist, dat men artikel 2, de basis van de statuten, laat vervallen. Dit artikel luidt:

> BASIS. The Christian Labour Association (C.L.A. of C.) bases its program and activities on the Christian principles of social justice and charity as taught in the Bible.

Daar een dergelijke basis niet aanvaard kan worden door arbeiders, die niet het Christelijk geloof aanhangen, wordt zij beschouwd als een struikelblok voor zulke personen om lid van de C.L.A. te worden. Het hebben van een dergelijke basis in een organisatie wordt daarom discriminerend genoemd; in strijd zijnde met het "vrijheidsideaal" dat men niemand verhinderen mag, lid te worden van een organisatie op grond van zijn ras, huidskleur, **godsdienstige opvatting,** etc.

Wil een organisatie nu optreden als een vakbond met officiële regeringserkenning, dan moet deze organisatie een dergelijke basis laten varen en elke hindernis wegnemen voor een ieder, die lid wil worden, ongeacht tot welk geloof of ongeloof hij behoort. Vandaar, dat ook enige andere wijzigingen in statuten en reglementen nodig geacht werden, ter vervanging van het woord "christian" en opheffing van het voorschrift, dat vergaderingen zullen worden geopend en besloten met gebed. En zelfs na een dergelijke drastische verandering van de statuten, waardoor het gebruik van het woord 'christian' beperkt wordt tot de naam der organisatie, heeft men nog geen zekerheid, dat ten volle is voldaan aan de verlangens van de (Ontario) Labour Relations Board voor het verkrijgen van certificatie.

☆

Onlangs hebben wij in ons blad uitvoerig commentaar gegeven op het nieuws van de voorgestelde wijziging. Leden van de C.L.A. hebben in ingezonden artikelen hun standpunt uiteengezet en verdedigd van beide kanten. Het is duidelijk, dat men er maar zeer beperkt in geslaagd is, elkaar te overtuigen of elkaars standpunt te aanvaarden. Daarom zien wij met zorg deze conventie tegemoet.

De beslissing die nu binnenkort zal vallen, zal zo ingrijpend zijn, dat in The Guide gesproken wordt van een Controversie en zelfs van een Crisis. De uitslag van de te houden stemming zal, hoe die uitslag ook moge zijn, een deur dicht doen. Als het voorstel met de vereiste meerderheid aangenomen wordt, is er een minderheid, die zich niet meer in een dergelijke organisatie thuis voeit. Wordt het voorstel verworpen, dan zien wij eveneens weinig mogelijkheid voor een blijvende eenheid in de C.L.A. Dat zal dan betekenen, dat de Christelijke arbeidersorganisatie in Canada, die na ongeveer zes jaar van moeizame arbeid nog weinig leden telt, zwaar geschonden, zo niet dodelijk gewond uit deze crisis zal voortkomen.

Wij twijfelen er niet aan dat bij voor- en tegenstanders van de wijziging de overtuiging leeft van voor een goede zaak te strijden.

Daarom is de huidige verdeeldheid zo betreurenswaardig. Velen leven met ons in "hoop tegen hoop", dat de eenheid nog bewaard en de strijd in saamhorigheid gestreden kan worden.

☆

Indien men thans, of de strijd voortzet, of opnieuw begint te werken aan het ideaal en de roeping, om naar Gods getuigenissen te wandelen op het sociale terrein in de Canadese maatschappij, zal men er toch goed aan doen, eens stil te staan bij de vraag, of deze strijd tot nu toe wel op de juiste wijze gevoerd is. Sommigen mogen menen, dat voor een dergelijke bezinning geen tijd en geen plaats is. Zij zien zich geroepen tot de daad, wensen tot de aanval over te gaan en spreken geringschattend over studie. Het geringe resultaat van het verleden schuiven ze gemakkelijk af op hun medestrijders, die met hen van inzicht verschillen en die zij daarom kortweg tegenstanders noemen. Zo zien wij, dat er thans in het ene leger inderdaad twee kampen tegenover elkaar staan. Maar het is niet onmogelijk, dat beide groepen het juiste gebruik van stafkaart en compas verwaarloosd hebben. Mn kan, wanneer men in een nieuw gevechtsterrein komt, deze instrumenten terzijde werpen in een vurig verlangen om er op los te hakken; men kan ook op de oude stafkaart blijven staren, die misschien geheel niet in overeenstemming is met het nieuwe terrein, en zodoende z'n kansen missen.

Men kan nog meer fouten maken en wij kunnen thans niet zeggen, of hier een fout gemaakt is en welke. Maar het leger, de C.L.A., krijgt in deze crisis een waarschuwing om opmerkzaam te zijn. Het is ons gebleken, dat hier door sommigen inderdaad over nagedacht wordt. En reeds wordt hier en daar de opmerking gehoord, dat de C.L.A. (met of zonder basis) zich dient te herzien. Misschien moet men zelfs terugkeren tot de grondleggende gedachte "Wat is Christelijke Sociale Actie?". Vele C.L.A.-leden zullen het moeilijk vinden, hierop een goed antwoord te geven, dat in de praktijk kan standhouden.

☆

Het staat nog te bezien, of de statuten van de C.L.A. in ongewijzigde vorm waarlijk zijn zoals ze wezen moeten. Immers, de basis is dan wel goed, maar op een goed fundament kan nog een verkeerd huis gebouwd zijn. En wij kunnen ons niet aan de vraag onttrekken, of we hier niet veel meer de tegenstelling vinden tussen "workers" en "industry", dan een zoeken, om het gebod der liefde, tot God en tot de naaste, in de twintigste eeuw tot gelding te brengen.

Laten wij dit eens heel concreet stellen. Waardoor onderscheidt een Christen-timmerman zich van een onchristelijke collega? Toch niet alleen maar door op de rever van z'n Zondagse pak, dat door de week in de kast hangt, een speldje van een Christelijke organisatie te dragen? Zal hij waarlijk Christen-timmerman zijn, dan moet hij beginnen met zijn werk te onderwerpen aan de liefde. Dat wil zeggen, dat hij niet alleen liefde heeft tot zijn mede-timmermansknechten op het karwei, maar ook tot zijn baas door met al z'n macht voor die baas te werken en ook tot de klant (consument, gemeenschap) door z'n werk zo goed mogelijk te doen.

In de C.L.A. is de laatste tijd herhaaldelijk een uitspraak geciteerd, die ongeveer als volgt luidt: "We zijn altijd zo bezorgd over onze **rechten,** maar laten we meer om onze **plichten** denken en God zal dan wel voor onze rechten zorgen". Deze zuiver Christelijke denkwijze vinden we hoegenaamd niet terug in de statuten. Integendeel, na de naam en de basis wordt als **doel** gesteld in art. 3: het organiseren van arbeiders.... ter bevordering, stichting en onderhouding van **gerechtigheid,** enz. Ook art. 4 (Principles) stelt ons teleur als na enige negatieve opmerkingen weliswaar behalve van rechten ook van wederzijdse plichten gesproken wordt tussen werkgevers en werknemers, maar de samenwerking tussen beide dan gebaseerd wordt op "mutual interest", wederzijds belang, hetgeen een louter wereldse opvatting is, die niets te maken heeft met het liefhebben van de naaste als zichzelf.

Wij weten, dat tegen deze opmerkingen kan worden aangevoerd, dat de C.L.A. geen studiekring is, geen patrimonium en geen kerkelijk lichaam, maar een rasechte vakbond, zoals het C.N.V. in Nederland. Daarmee is dan nog niet bewezen, dat het C.N.V. in Nederland een onovertroffen voorbeeld van Christelijke gehoorzaamheid is, noch of dat voorbeeld in Canada op de voet gevolgd dient te worden.

Ad. O.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636
Advertisements may also be sent:
for Metropolitan-Toronto to: VandeRiet's Bookstore, 215 Main St. N., Weston, Ont. Phone CH 1-3308.
for Edmonton, Alta. to: 9328 Jasper Ave., Edmonton, Alta.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
Published by B & K - Press, Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.
Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, H. Tiesma and D. Farenhorst.
In charge of editorial matters: A. Otten.
Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. J. Gritter, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.
Department Editors: J. W. Bakker, l.i., Mrs. J. W. Bakker, Rev. J. Ehlers, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. C. Witt.
Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Rev. J. De Jong, Rev. J. Hanenburg, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Miss H. C. Kruizinga, Rev. J. Overduin, Rev. A. Persenaire, Wm. R. Rang, Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Rev. Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spijkman, J. W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. VandenPol, Rev. F. L. VandenBom (Australia), J. VanderVliet, Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze e.a.

WET EN EVANGELIE

Niet alleen in Canada doch ook in het oude Vaderland wordt er allerwege geklaagd over gebrek aan belangstelling voor de Christelijk-politieke gedachte. Volgens bepaalde kringen in Holland is dit mede een gevolg van een gevaarlijke verzelfstandiging, eigenwettelijkheid en eigen logica van het politieke denken. In dit verband wijst men er dan op, dat ook op politiek terrein veel sterker vanuit de liefde van het evangelie en veel minder vanuit de wet en de ordeningen geredeneerd en gehandeld moet worden.

Over deze reactie kan men zich verheugen voorzover zij ervan getuigt, dat men zich bezig houdt met de vraag waar het Christelijke in de politiek is gelegen. Ook wij hebben daarmee wel moeite gehad, toen ons door middel van propaganda-leuzen werd duidelijk gemaakt, dat wij geen fouten konden maken als wij Jan Schouten stemden.

Mede door de ervaringen in Canada zijn wij evenwel op onze hoede wanneer er een tegenstelling wordt gemaakt tussen Wet en Evangelie. In dit land zou deze gedachtengang alleen maar steun verlenen aan degenen die om verschillende redenen van mening zijn, dat Christendom en politiek niets met elkaar te maken hebben en vergeten dat het Woord van God van betekenis is voor het staatkundige terrein.

Daarom stemmen wij volkomen in met prof. Herman Ridderbos wanneer die ergens opmerkt, dat de Christelijke politiek het alleen moet hebben van het gebod Gods en van dat gebod alleen, naar uitspraak van en in het licht van het heilige evangelie.

Wanneer wij in ons nieuwe vaderland met dit getuigenis het leven ingaan zullen wij spoedig bemerken, dat verwerping van de Christelijk-politieke gedachte veelal of het gevolg is van een misverstaan van de taak en roeping der overheid of van de verkondiging van een goedkoop evangelie, dat wel spreekt van genade en verlossing, doch niet meer weet van gehoorzaamheid aan Gods geboden uit dankbaarheid.

Intussen zullen wij er goed aan doen ons over dit vraagstuk te bezinnen. Niet in het minst omdat de politieke scholing van onze jongeren onder de huidige omstandigheden veelal in het gezin zal moeten plaatsvinden.

A BAD CHARACTER

De aartsbisschop van Canterbury is niet bang om het beestje bij de naam te noemen. Hij heeft het namelijk aangedurfd om zijn collega, de aartsbischop van Cyprus, als een "bad character" te betitelen.

Men vergist zich als men zou menen dat de weleerwaarde heren in een theologisch twistgesprek verwikkeld waren. Ditmaal was er een ethische vraag in het geding en wel of aartsbischop Makarios het recht had te fungeren als de aanstichter van een opstand tegen het Engelse gezag op Cyprus.

De aartsbisschop van Canterbury heeft later zijn verontschuldiging aangeboden voor de gebruikte benaming. Daarentegen handhaafde hij zijn afwijzing van Makarios' politieke activiteiten.

Het is te verstaan, dat de Engelse geestelijkheid zich heeft gehaast een uitdrukking terug te nemen die niet paste bij de waardigheid van zijn ambt. Maar overigens blijft het onomstotelijk waar, dat Makarios verantwoordelijk moet worden gesteld voor de dood van honderden jonge opstandelingen, die volkomen op zijn advies afgingen.

Men zou hiervoor nog een verontschuldiging kunnen aanvoeren indien de Engelsen elk verzoek om overleg hadden afgewezen. In werkelijkheid heeft Groot-Brittanië verschillende pogingen aangewend om het conflict tot een vreedzame oplossing te brengen.

Indien een dienaar van de Kerk zijn ambt zo misbruikt, kan men zonder overdrijving toch wel spreken van een "bad character".

FREEDOM OF SPEECH

In deze dagen valt het steeds weer op hoe weinig er in Canada wordt gesproken over de actuele problemen. Men krijgt dikwijls de indruk, dat de massa al tevreden is wanneer bepaalde "kopstukken" als waakhonden van het democratische bestel fungeren. Maar men komt er niet achter of de gewone man er een opinie op na houdt.

Daarom konden wij een gevoel van jaloersheid niet onderdrukken, toen wij lazen, dat het gemeentebestuur van Londen (Engeland) voor de beroemde Speaker's Corner een betere plaats heeft ingeruimd. Blijkbaar zijn de vroede vaderen van mening, dat het toch wel belangrijk is dat "the man in the street" zijn mening van de daken kan verkondigen.

Men heeft in Londen zelfs geen vergunning nodig om in het openbaar te spreken. Elke would-be orator kan zomaar op een (zeep)kistje gaan staan en een gloedvolle speech afsteken. Natuurlijk wordt er in Speaker's Corner veel gekletst. Maar dat nemen de Engelsen op de koop toe. Het voornaamste is, dat er wordt voldaan aan het verlangen gebruik te maken van het democratische recht van "freedom of speech".

Wij hopen, dat er ook onder de Hollandse emigranten in Canada velen gevonden zullen worden die genieten van een discussie waarvan de vonken afvliegen. De verenigingen zijn daarvoor nog steeds de beste plaats. Terwijl daarnaast ook het gezin niet mag worden vergeten.

D. V.

BACK TO GOD

I am a Canadian Christian, and I like to listen to the Radio Back to God Hour. The choir sings beautifully and the messages are inspiring.

As it is my earnest desire to come closer to my God and Savior, I decided to attend a service in one of the Back to God churches. On entering the church building I had a piece of paper thrust into my hands, which appeared to be a bulletin of church news. Part of it was in English, but the rest of it was in a strange language, apperently Dutch, because I know that it was the Dutch settlers in the States who started those churches.

One of the ushers, a friendly man, showed me a seat in one of the back rows. More and more people were coming into the church, many of them laughing and talking loudly. After being seated, some of them kept on talking with their neighbours, leaning over to them backand forward, according to where they were sitting. The organist was playing soft music, obviously trying to ease down the tattling, and to bring the people in a God-receiving mood, but without result.

All of a sudden a door opened and a group of men came in, one of whom seemed to be the minister. He took his place in the pulpit and announced that the Lord was in His Holy Temple, and that all the earth should be silent before Him. After half a minute of perfect stillness the service began. The singing was something that aroused my admiration. Everybody took part in it and did that seemingly wholeheartedly.

The sermon was very good and inspiring, but I was constantly distracted by a young couple right behind me, who almost all the time, even during the reading of the Bible, were whispering and laughing in an offensive way. At moments I was so disgusted that I could hardly restrain myself from getting up and leaving the building. But that would not have been good manners either. So I stayed, but I could not help missing much of the point in the Gospel message that was delivered so earnestly.

Then, suddenly, the minister stopped and said, "I will wait a few moments, for some of the people are soundly asleep". He said it friendly enough, but I really got scared and looked round, wondering who that might be.

After the minister was satisfied about the wakefulness of his listeners, he went on with his sermon. The whole congregation seemed in a state of tense expectation, which manifested itself afer the minister had said, "Amen". It looked to me as if a sigh of relief went through the whole church as if many of them were glad that it was all over again. But I may be wrong.

After the closing hymn, while the minister was already saying the Benediction I heard a machine-gun rattle of hymn books being placed into the ledgers behind the seats. I wondered why they could not keep them in their hands, or else put them down so softly that nobody's feelings would be hurt.

While singing the doxologie there came a sound of rattling of bolts and door handles from behind, indicating that the doors were being opened. Presently I found myself being pushed along rather than walking by myself.

The cause of the hurry soon became clear to me. Quite a few people had a cigarette in their mouth even before they passed the door and were eager to start smoking.

The minister was shaking hands at the door, but he had no time to talk to me, because their were so many people. Outside the church I vainly looked around for somebody I could talk to about the sermon. That it was in vain was to be expected though. I was a stranger among them and was there for the first time. Most of them were talking Dutch with each other, although quite a few words were familiar to me. As I passed the cluster of people to reach my car, I distinctly heard words like "coffee", and "car", and "dollars", and "farm", and even "pretty girl"! But I did not take that so serious. We all are young only once in our life.

Next Sunday I am going to turn on the Back to God Hour again.

For that is something I wouldn't want to miss, not for anything in my life!

ANNUAL MEETING CALVIN BOARD

The annual Spring meeting of the Calvin College and Seminary Board was held May 27—29, 1958 in Grand Rapids, Michigan. Delegates were present from the 28 classes of the Christian Reformed Church, plus 9 members-at-large. The sessions were under the capable chairmanship of the Rev. W. Van Rees. Considering the volume and complexity business transacted at such meetings, due credit must be given to the faithful and efficient labors of the retiring Secretary, Dr. D. De Vries. His services were approximately recognized at the testimonial dinner given in honor of Prof. Dr. W. Radius in commemorating of 25 years of dedicated teaching at Calvin College in the field of classical languages.

A number of matters were decided in connection with the Knollcrest campus site. A most ideal location was staked out for the Centennial Memorial Seminary Building. The Board's Executive Committee, in co-operation with the Long Range Planning Committee, was instructed to proceed immediately with its construction, but within the limits of available funds. The architectural contract was awarded to the Kalamazoo firm of Stapert e.a. Inc., which is contemplating a semicontemporary styling. To improve our existing property, approval was given for continued transactions toward the purchase of the small adjacent Stoltz estate. The Board furthermore approved a proposal to solicit foundation funds for the erection of "guild units" on the Knollcrest campus, providing such endowments do not impair our ownership rights or control. "Guild unit" construction envisions a group of students living, studying, eating, working and playing together as a relatively independent unit on the campus.

In a letter to the Board, Classis Alberta North viewed with alarm a recent decline in the number of Seminary and Pre-seminary students. Unable to judge of this matter at this time, and not convinced of the reality of this decline, the Board requested the administration of our school to survey the statistics of the past ten years and report its findings to the above classis. The Board felt, moreover, that the task of recruiting men for the ministry rests primarily upon the Church at large at the local and classical levels, and not upon a synodical board.

Three specifically Canadian matters were referred to the administration for further study. First, the Board considered a proposal to introduce into the Seminary curriculum some instruction aimed to prepare future ministers for the peculiar problems posed by an immigrant congregation. Secondly, Classis Alberta North requested the Board to consider the possibility that the Sociology Department of the college give some attention to the question of integration for new immigrants in Canada and the United States. Finally, the school administration was urged to continue its program of integrating our Dutch-Canadian students into Calvin's life and activities.

A college graduating class of about 30 Pre-seminary students was interviewed with a view to entrance into the Seminary. This group came with a high recommendation, and this faculty evaluation was substantiated by the Board's interview. About 25 first year graduates from the Seminary were granted license to preach in our churches, having successfully sustained the Board's interview.

The rules for making appointments to the Seminary faculty were reviewed. A report submitted by a sub-committee of the Board was examined and forwarded to the Synod for approval. These revised rules seek to take greater advantage of the unique qualifications of the Seminary faculty in the preparation of such nominations, while at the same time safeguarding the prerogatives of the Board in the definite selection of such candidates.

The half has not been told. But this much may suffice to give a quick look into the recent discussions and decisions of our Calvin Board.

Gordon J. Spykman.
Reporter.

RADIO ZENDING

Naar uit het synoderapport van de Radio Commissie van de Christian Reformed Church blijkt, mag het werk van "The Back to God Hour" zich in een gestage uitbreiding verheugen.

Het programma wordt momenteel over 320 stations uitgezonden, waaronder stations in Australië, Alaska, Hawaii, Puerto Rico, Panama, Ecuador, Goa en de Philipijnen. De mogelijkheid bestaat dat het programma binnenkort in het Arabisch zal kunnen worden uitgezonden. Momenteel wordt gewerkt aan proefbandjes die via Afrikaanse zenders, bijv. het station ELWA in Liberia, zullen kunnen worden uitgezonden. Voor dit werk heeft de radio-commissie de zeer gewaardeerde medewerking van de heer Bassam Madany, die, uit Syrië geboortig, lid is van de Christian Reformed Church te Winnipeg.

Dat er naar het programma geluisterd wordt blijkt wel uit de hoeveelheid brieven die gedurende 1957 ontvangen werden, namelijk 50.485. In dit zelfde jaar werden een twee millioen gedrukte radiotoespraken verzonden.

CC PANEL

Televisie

In dit nummer willen wij onze lezers kennis laten maken met iets nieuws. Ieder, die enigermate op de hoogte is met de wederwaardigheden van immigranten, weet, dat er vaak vragen zijn, waarover verschillend wordt gedacht. Vragen vaak, die niet in een handomdraai opgelost kunnen worden, doch die niettemin een antwoord vergen.

Het zou struisvogelpolitiek zijn om deze problemen uit de weg te gaan. Het verdient veeleer aanbeveling, dat wij er zo nu en dan eens met "de neus" op gedrukt worden.

C.C. wil daaraan meewerken en een zogenaamde "panel-discussie" openen. Het doel van een panel-discussie is bekend: men laat eerst de deelnemers aan de panel hun mening bekend maken over een bepaald onderwerp en daarna kunnen de andere aanwezigen van gedachten wisselen. Uiteraard kunnen wij dat niet precies zo in de krant doen. Wij moeten ons beperken tot het plaatsen van de vraag en het antwoord van 4 deelmers en de verdere discussie overlaten aan de lezers. Dit wil natuurlijk niet zeggen, dat wij daarom niet gaarne reactie van de lezers zullen ontvangen, maar niemand zal het ons euvel duiden, indien wij ingezonden stukken zouden moeten beperken, als er teveel of te lang over een bepaald onderwerp wordt geschreven.

Als er lezers zijn, die bepaalde onderwerpen gaarne in de "C.C. Panel" zouden zien besproken, dan kunnen zij dat gerust aan de redactie schrijven. Wel moet de redactie zich het recht voorbehouden te beslissen of een vraag al dan niet in de "C.C. Panel" thuishoort.

Hieronder volgt dan de eerste panel. Wij laten eerst de vraag volgen en daarna komen vier verschillende "sprekers" aan het woord.

VRAAG: Ik behoor tot de mensen, die er nog niet veel voor gevoelen een T.V. te kopen. Ik zie wel in, dat, evenals dit met de radio het geval is geweest, ook de T.V. op de duur een haast vanzelfsprekend communicatiemiddel zal worden, maar vooralsnog zou ik het liever uit mijn huis houden. Als ik alleen zou zijn, zou dit geen moeilijkheden opleveren, maar ik heb een paar jongens, die erg veel van sport houden. Het is nu al een paar keer voorgekomen, dat zij door een buurjongen werden uitgenodigd naar een hockey- of baseball-game op T.V. te komen kijken. Wat moet ik doen, toestaan of weigeren?

Miss Rita Van Westenbrugge:

Deze vraag lijkt erg eenvoudig. De eerste impuls is: Natuurlijk, die jongens mogen best met die vriend mee om naar de sportwedstrijden te kijken. Waarom niet? Maar dan volgt automatisch de tweede vraag: Weet U zeker, dat het bij sportprogramma's blijft?

Nu komt het punt van vertrouwen tussen ouders en kinderen in het geding. Praat U wel op zo'n manier met uw opgroeiende jongens en meisjes, dat ze nog openstaan voor argumenten van uw kant? Of hebt u ze al zovaak verteld dat dit en dat "niet hoort" en "niet mag", zonder enig verder bewijs, dat ze uw argumenten schouderophalend voorbijgaan? Om een concreet voorbeeld te noemen: Hebt u met uw zestienjarige dochter wel eens gepraat over de "liefde" van iemand als Elvis Presley, die door en door egoistisch en oppervlakkig-sexueel is, en haar verteld, hoe het ideaal moet zijn in een Christelijk huwelijk? Waarom wordt er vaak over de mooie dingen in een Christenleven zo weinig gepraat? Is het omdat de ouders zelf geen bepaalde stijl bezitten, die ze als een kostbare schat mogen doorgeven aan het volgende geslacht? Niet iedere ouder heeft de gave om zulke dingen in welsprekende woorden aan zijn kinderen te zeggen, maar iedereen kan **wel** proberen zijn hart er in te leggen, zodat de jeugd voelt, dat het vader en moeder ernst is. Zo zult U de jongens en meisjes opvoeden tot een kritische houding tegenover de dingen om hen heen, ook t.a.v. de televisie.

En verder — maak uw gezinsleven gezellig, zodat vrienden en vriendinnen graag bij u thuiskomen. Moedig eventuele hobbies aan, of help naar nieuwe zoeken. In een gezin, waar de ouders van lezen houden, leren de kinderen van jongsaf boeken waarderen. — Mocht u er toch toe overgaan, T.V. aan te schaffen, bepraat dan elke week, welke programma's er beluisterd zullen worden, en welke niet. En laat vader dan zijn lust bedwingen, om naar het worstelen te gaan zitten kijken, terwijl hij Zondags in de kerk belijdt, dat ons lichaam een tempel is van de Heilige Geest. Wat de wereld nodig heeft, is **niet** mensen, die "tegen T.V. zijn", maar belijders van Christus, die voor ons bad dat Zijn Vader ons wilde bewaren IN DEZE WERELD.

Mrs. Elsey H. M. Sneep:

The question raised by this mother must be a common one because it has also arisen in our home, where there are two sport-loving sons. Many sport programs are shown on Sunday, which in itself requires a refusal. If our neighbour understands our objections to some of the T.V. programs our problem will not be so difficult, but most people can not appreciate our disapproval, and then it will put the responsibility on the child. If the sons are old enough to show a co-operative spirit in other matters, you can explain to them that they must return home after the sport program is over. The news paper can give you the time it ends. But a smaller child might easily be persuaded to stay and watch other

programs which might be harmful to him and for that reason it seems best to refuse.

Sport is one of the healthiest interests our children can acquire and we should encourage it. It may be a very good substitute for your children to be taken to see a real game occasionally. Or perhaps you might buy them some good sport equipment so that they can take an active part in sports and join a local club for juvenile hockey or baseball players. That may mean sacrifice of time and money for you but you will find it very worthwhile.

U OOK?

Het is heel best mogelijk dat voor een volgende Panel discussie Uw oordeel gevraagd wordt. Wilt U dan meedoen? Het kan alleen slagen als U ons niet te lang laat wachten. En laat U alvast even een pasfoto maken?

Rev. F. Guillaume:

Door de ervaring geleerd (met de radio bedoel ik), zullen we goed doen, van de TV niet een TE groot probleem te maken. Ik wil hiermee niet de moeilijkheden, die bepaalde gezinnen ermee hebben, gering schatten, maar ik meen wel, dat we die binnen de juiste proporties moeten houden. De TV is immers een rijke gave, vrucht van techniek, onder Gods leiding en van Zijn hand beschikt. Maar omdat een gelovige zijn God wil dienen en nar Zijn wetten wil horen, wenst hij zeker niet alles te zien wat op het TV scherm wordt aangeboden. We lezen toch ook maar niet alles wat we te pakken kunnen krijgen? We passen immers keur toe op wat in onze gezinnen gelezen wordt? En goede ouders zijn ervan op de hoogte wat hun kinderen lezen.

Dezelfde keur kan evenmin bij de TV worden gemist. Het gaat er maar om welk gebruik we ervan maken. Wie zelf TV in huis heeft, zal met de kinderen de programma's bespreken en ook al om studie en tal van andere bezigheden der gezinsleden, zal m.i. een afspraak over wat gezien zal worden moeten worden gemaakt.

Wanneer de TV in eigen huis nog ontbreekt, gaan de jongere kinderen toch ook niet onbeperkt en op alle uren van de dag bij buurjongens kijken? U moet niet alleen weten wanneer en hoelang ze gaan, maar ook wat ze gaan zien. En als ze dan vragen: mag ik van zolaat tot zolaat bij die en die een hockey game voor de TV gaan zien?, zou ik heus niet weten waarom zoiets zou moeten geweigerd worden.

De hele kwestie is, hoe we als gelovigen een verantwoord gebruik zullen maken van de TV. Dat zal ook biddend moeten worden geleerd.

ONZE T.V. PANEL

Wij behoeven de deelnemers aan deze eerste C.C.-Panel niet uitvoerig bij onze lezers te introduceren. Miss Rita Van Westenbrugge, een Christian School teacher te Sarnia, Ont., is welbekend door haar leuke kinderverhalen, o.a. "Dick and John go overseas". De foto toont duidelijk hoe de leerlingen over "Juf" denken.

Mrs. Sneep is één van onze oldtimers en geeft daarom haar antwoord in het Engels. Ze woont in Chatham en ziet zich het liefst geïntroduceerd als "just a homemaker".

Rev. F. Guillaume is als associated editor of C.C. voldoende aan onze lezers bekend en Mr. B. Boulogne, een Chr. School teacher in West-Canada, schrijft ook regelmatig gewaardeerde artikelen in ons blad!

Mr. B. Boulogne:

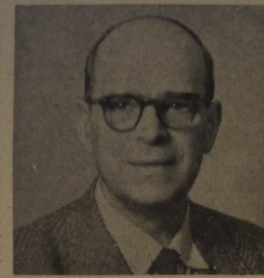
De gecompliceerde maatschappij waarin wij leven stelt Christen-ouders die trachten het Christelijk karakter van hun gezin te bewaren voor steeds moeilijker problemen. Eén van die problemen is de T.V., kloppend aan onze deuren om binnengelaten te worden. U huivert ervoor terug om dit "Trojaanse Paard" binnen te laten. Maar aan de andere kant komt U het botweg weigeren om Uw jongens er bij een ander naar te laten kijken (en naar ik meen: terecht) ook niet als de beste oplossing voor.

Evenmin als we in staat zijn gebleken om de radio uit onze gezinnen te weren (en wie zou dat nu nog willen!) zullen we de T.V. kunnen weren. Waarom dan deze "vijand" ook maar niet met z'n eigen middelen bestreden? Met andere woorden: als U het zich veroorloven kunt, schaf dan zelf een T.V.-toestel aan. U wint er Uw jongens mee omdat ze voelen dat vader wat voor hen over heeft. U bindt ze er mee aan huis en dat is, dunkt mij, veel beter dan ze naar een ander te laten gaan. Verder krijgt U een gelegenheid om zelf te zien en te beoordelen wat uw jongens zien.

Tenslotte U is in staat om contrôle uit te oefenen op wat gezien en niet gezien moet worden. Hoewel dat op papier allemaal veel makkelijker is dan in werkelijkheid! Dit is dan één van Uw "gecompliceerde problemen" moet U maar denken.

Dus houd de wacht bij de T.V. controls! Vooral als er jongere kinderen in huis zijn.

Het voordeel dat U heeft boven

de inwoners van Troje is dat U wéét dat er vijandelijke machten in het ding verborgen zitten. Train Uzelf en Uw jongens om ze te lijf te gaan. Wie weet heeft dat later, in gecombineerde actie, nog eens een invloed ten goede op de programma's die uitgezonden worden.

KIJKEN of lezen

Onder de titel "Woord en Beeld" heeft Rev. K. Hart reeds in 1955 een zeer behartigenswaardig hoofdartikel in ons blad gewijd aan het verschijnsel, dat het lezen meer en meer plaats maakt voor plaatjes kijken. Het beeld is bezig, het woord te verdringen en Rev. Hart toonde aan, dat dit belangrijke verliezen kan meebrengen. Zo kan de T.V. nooit in die mate de diepten van onze geest beroeren en ontroeren als het boek, schrijft hij. Professor Baxter van de Universiteit van Zuid Californië zegt hetzelfde, als hij door Mr. Wm. R. Rang geciteerd wordt in een artikel in C.C. (November 16, 1956): "Televisie kweekt passiviteit. (Een boek wordt niet meer gelezen want) lezen is werken, het eist discipline en zelf-overgave. En het is die zelfovergave welke later gouden vruchten afwerpt."

Aan de andere kant geeft de Child Study Association of America een wat optimistischer visie op de verhouding tussen kijken en lezen. Gebaseerd op de rapporten van bibliotheken, uitgevers en boekhandelaren is het bericht van deze association, dat de kinderen tegenwoordig meer lezen dan hun ouders vroeger deden. Er is echter wel een aanmerkelijk verschil in het soort boeken....

KIJKEN OF LEREN

Heeft de T.V. een slechte invloed op het leren van schoolkinderen en op het maken van huiswerk? Deze vraag is door Mr. Rang indertijd al met voorbeelden uit zijn eigen onderwijzerspraktijk bevestigend beantwoord. In Engeland moet het ook heel erg zijn. De Council for Children's Welfare ontvangt daar protesten van ouders, die beweren, dat hun kinderen door het kijken naar de T.V. hun ogen bederven, hun spraak verminken en in "neurotic idiots" veranderen. Vooral hebben de Engelse ouders bezwaar tegen het Amerikaanse accent dat de T.V. kijkende kinderen opdoen. Een onderzoek in Nederland wees uit, dat er weinig klachten waren over de invloed van televisie op het maken van het huiswerk door schoolgaande kinderen. Er waren ondervraagden, die juist de T.V. als een stimulans van de studie zagen.

Natuurlijk wordt T.V. ook in dienst van het onderwijs toegepast. Een Nederlands blad maakt melding van een cursus voor de Amerikaanse televisie over 19de eeuwse literatuur, die een groot succes werd, ondanks het feit, dat de uitzending op een ongelegen tijd, namelijk 's morgens om half zeven plaats had. De eerste cursus ging over het boek "Le Rouge et Le Noir" van Stendahl en diezelfde dag werden alleen in New York 1500 exemplaren van het boek verkocht.

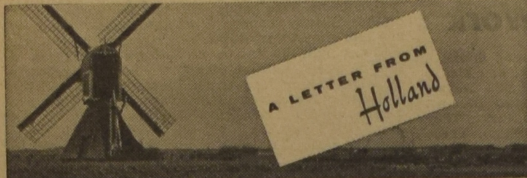
KIJKEN EN KOPEN

De snelle opkomst in Amerika dankt de T.V. vooral aan haar reclamewaarde. Duizelingwekkend zijn de bedragen, die handel en industrie besteden aan de reclame per T.V. en hoewel er tegenwoordig een terugkeer tot krantenreclame merkbaar is, drijft de T.V. nog steeds op de "commercials". Nooit tevoren hadden de salesmen en salesladies zo de gelegenheid, bij de klant binnen te stappen om een woordje te spreken voor een bepaald product.

In Nederland verzet men zich nog steeds tegen reclame in de T.V. uitzendingen en de practijk in Amerika toont wel, dat ook hier de kijkers liever een programma zonder reclame zouden zien.

Iets geheel nieuws is de 'onzichtbare reclame', een vernuftige manier om U ongemerkt onder de invloed van iets te brengen. Bepaalde reclamebeelden worden dan op het televisiescherm geprojecteerd, doch slechts zo flitsend kort, dat U het zelf niet eens opmerkt. Maar als U een poosje naar een programma gekeken hebt, hebt U intussen ongemerkt zoveel van deze 'onzichtbare' flitsen opgevangen, dat het beeld toch tot U is doorgedrongen in Uw onderbewustzijn. Proeven hebben aangetoond, dat met een dergelijke reclame de verkoop van Coca Cola en van popcorn aanmerkelijk kon worden opgevoerd. Er is nu echter protest tegen een dergelijke reclamevoering opgestaan, als zijnde in strijd met de menselijke vrijheid. Immers, de mogelijkheid is hier gevonden, om mensen ongemerkt en ongewild bepaalde indrukken en gedachten op te dringen. Als dit op politiek terrein zou worden toegepast, zou dat vèrgaande gevolgen kunnen hebben.

Ad. O.

door Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

Over examens en vacantie, het Navo-vliegfeest en een nieuw zendingsterrein

Het is natuurlijk heel mooi, dat zo'n groot deel van het Nederlandse volk van de zegeningen van de vacantie profiteert. Die moeten echter verdiend worden! We zullen het dit keer eens niet hebben over de kostwinner van het gezin, die in vele gevallen aan zijn eigen vacantie toe komt door tijdelijk het werk van afwezige collega's te doen, maar over de jeugd. Aan de schoolvacanties, die nu zo ongeveer zijn aangebroken, gaat iets vooraf. Examen of overgang.

Het is dus weer zo ver, dat de ene helft van Nederland de andere helft heeft geëxamineerd, om de klassieke term te gebruiken. Beide helften hadden het daarmee ijrelijk druk en voelden zich hoogst gewichtig.

De meeste kritiek valt altijd aan de examinerende helft ten deel. Speciaal over de toelatingsexamens voor de middelbare school wordt ieder jaar weer gezegd dat ze te moeilijk zijn. Ditmaal rees dezelfde klacht over de eindexamens Gymnasium B. En bovendien zaten er fouten in de opgaven wiskunde, schreven de kranten boos. Dat laatste werd door niemand minder dan de Minister van Onderwijs erkend. Wat hij in de passende ministeriële termen nog meer zei kwam er op neer, dat de examencandidaten op hun beurt ook wel een paar fouten in hun wiskunde mochten maken.

Van de jongelui, die het op hun examen zo moeilijk hebben gehad, zwoegt inmiddels reeds een groot deel op andere opgaven. Bijvoorbeeld het binnenbrengen van het hooi. Het is tegenwoordig gebruik, dat de jongens en meisjes, na geëxamineerd of overgegaan te zijn, haastig een boer of andere werkgever opzoeken. Behalve diploma's wensen ze namelijk ook geld te verdienen. Bijvoorbeeld om in augustus naar het buitenland te kunnen gaan. Want dat hoort er al helemaal bij.

★

Een beetje dichter bij huis bleven de polio-patientjes, die deze week hun vacantiedagen hebben gehad. Ze gingen naar het strand, naar Scheveningen. Al vijf jaar waren er plannen gemaakt voor een strandfeest voor de polio-patientjes, maar ieder jaar deed het slechte weer ze in het water vallen. Een heel jaar lang hebben de kinderen, die van de gevreesde ziekte het slachtoffer werden, daarom gehunkerd naar twee dagen mooi weer. En ziedaar, die zijn er deze week geweest. En een echt Schevenings strandfeest is het geworden. Waterskiërs en een kindercircus, maar ook de bekende Scheveningse ezeltjes kwamen er aan te pas. De lunch, door de Scheveningse visserij aangeboden, bestond natuurlijk uit brood met haring, gebakken vis en melk. Prinses Beatrix behoorde tot de gasten. Ze maakte op haar vriendelijke vlotte manier een praatje met verschillende van de kinderen en deelde aan allen versnaperingen uit.

In een speciaal voor hen ingerichte Houtrust-hal sliepen de kinderen; de volgende dag gingen ze naar Rotterdam. Om de vijfhonderd invalide kinderen dit uitstapje te kunnen geven zijn vierhonderd verpleegsters en tweehonderd chauffeurs twee dagen lang hard aan het werk geweest. Maar dat hadden ze er graag voor over. Evenals de goede gevers, die door hun financiële bijdragen deze vacantie hebben mogelijk gemaakt.

★

De Koninklijke Luchtmacht bestond deze maand vijfenveertig jaar en met een groot Navo-luchtfeest op Soesterberg is het gevierd. Ongeveer een kwart miljoen toeschouwers uit alle delen van het land was naar Soesterberg gekomen. Om daar een programma te zien, waaraan werd meegewerkt door alle Nato-landen die over een luchtmacht beschikken, en dat vooral een aantal markante tegenstellingen opvoerde. Er vloog bijvoorbeeld een Caudron, een Franse tweedekker uit de eerste wereldoorlog, gebouwd van draad en spanlatten, die een snelheid van 110 km per uur kon bereiken. Maar ook een Starfighter van de Lockheedfabrieken, die 2280 km per uur kan halen.

Het weer was (weer) zodanig, dat door de lage bewolking een aantal 'stunts' moest vervallen, maar er bleef nog genoeg luchtacrobatiek over. Voor wie daarvan houdt.

Behalve Koningin Juliana waren ook de prinsessen Beatrix en Irene aanwezig. Prins Bernhard deelde de prijzen uit.

★

In een vorige brief noemden we het besluit van de Generale Synode der Nederlands Hervormde Kerk om de vrouw tot de kerkelijke ambten toe te laten. (Daar is het laatste woord nog niet over gezegd en geschreven!) In de voortgezette zitting van diezelfde Synode is nog een ander belangrijk besluit gevallen: de aanvaarding van een nieuwe zendingstaak in Afrika.

Het werk in Indonesië zal door de Nederlandse kerken worden voortgezet zolang daarop wordt prijs gesteld. (Dat is tot nu toe het geval.) De werkzaamheden op Nieuw Guinea zullen nog worden uitgebreid. Maar tevens zal er een begin worden gemaakt met het werk onder de Islamieten in Afrika. Dit laatste mede op verzoek van de Internationale Zendingsraad.

Zoals bekend hebben de Nederlandse zendelingen in Indonesië veel ervaring opgedaan met het werk onder de Islamieten. Het zou verblijdend zijn wanneer die nu op andere terreinen nuttig mocht wezen. Want ook voor gebieden, die niet met Nederland verbonden zijn, hebben wij als Nederlandse kerken verantwoordelijkheid.

★

Over de werkloosheid, die weer iets gedaald is, ditmaal in het **Korte nieuws.** Niet overal is de situatie gunstig. In Groningen en Zeeland nam de werkloosheid onder de landarbeiders toe.

Laten we ook maar niet te veel meer zeggen over de lijdensgeschiedenis met onze melk. Minister Vondeling heeft weer eens gewaarschuwd: beperking van de productie is gewenst.

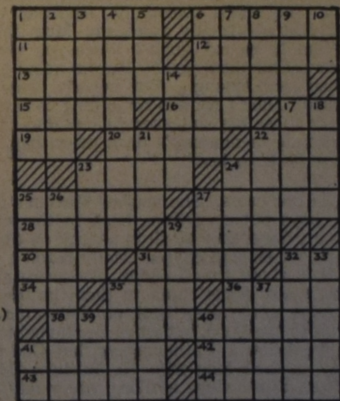
De C.H.U., een van de beide grote Protestants Christelijke partijen, vierde in deze maand haar vijftigjarig bestaan. Dat is aanleiding geworden om te gedenken en te herdenken — ook de geheel eigen politieke ontwikkeling in Nederland, mede als gevolg van het bestaan van Christelijke politieke partijen. De Christelijk Historische Unie heeft in die politieke geschiedenisvorming altijd een eigen plaats gehad.

In de Verenigde Staten heeft de Nederlandse regering een lening van drie miljoen dollar gesloten. Daarvan zullen ruim 1300 woningen worden gebouwd voor Nederlandse emigranten in Australië. Dat wordt dus wel een intercontinentale aangelegenheid. Er gaan stemmen op die betogen dat het practischer zou zijn, dat Amerikaanse geld te besteden voor het bouwen van ruim 1300 woningen in Nederland. Niet alleen dat we die goed kunnen gebruiken, maar dat zou ook ten goede komen aan de werkgelegenheid in de bouwvakken. Het komt namelijk voor, dat er in ons land met zijn ontstellende woningnood bouwvakarbeiders werkloos zijn!

Overleden is, 80 jaar oud, Dr J. Hekman, de bekende oud-geneesheer-directeur van het Bergwegziekenhuis in Rotterdam.

ACROSS
1. Hebrew prophet (poss.)
6. A duck
11. Egyptian dancing girl (var.)
12. Celerity
13. Irresponsible
15. Lose color
16. Not many
17. Girl's nickname
19. Like
20. Viscous
22. Back
23. River (Ger.)
24. Tulip root
25. Coat fold
27. Makes raids
28. Among
29. True
30. Parson bird
31. String
32. Exclamation
34. East by south (abbr.)
35. Shinto temple
36. Valley (poet.)
38. Between the poles
41. Near (poet.)
42. Nest-building fish
43. Deputy
44. Clears, as from scum

DOWN
1. Part of Tel Aviv
2. Bulging jars
3. Fresh water tortoise
4. Tagged
5. Timid
6. Glossy
7. Enclosure
8. Tree
9. Completely
10. Hebrew letter
14. City (Alas.)
18. Crowds
21. Sick
22. Coal or wood
23. Hawaiian starchy food
24. British general
25. Tardy
26. Entertaining
27. Through
29. Bellow
31. Flint-like rock
32. Warning signal
33. Wife of Zeus (poss.)
35. Boy's nickname
37. Jai ——
39. Born
40. Dance step
41. River (Latv.)

Oplossing Puzzle van vorige week

Horizontaal: 1. eg; 3. oma; 6. est; 9. ge; 11. kraaien; 14. enteren; 16, au; 17. oom; 18. in; 19. n.n.; 20. deze; 22. mama; 25. id; 27. oase; 28. essen; 30. paar; 31. r.d.; 32. la; 34. ton; 35. li; 36. aa; 37. animo; 40. gesel; 42. pro; 43. kan; 44. kreek; 47. liter; 50. s.a.; 51. d.l.; 52. s.o.s.; 54. gr; 55. e.p.; 57. aloe; 58. otter; 60. elst; 61. pk; 62. lola; 64. rome; 66. st; 67. om; 69. nor; 70. zo; 71. ierland; 74. eendere; 78. n.n.; 79. ore; 80. r.k.o.; 81. t.t.

Verticaal: 1. e.k.; 2. granada; 3. oa.; 4. mile; 5. a.e.; 6. en; 7. stom; 8. te; 9. geniaal; 10. en; 12. au; 13. noest; 14. emmen; 15. r.i.; 19. nor; 20. deli; 21. ze; 23. an; 24. apis; 26. dra; 29. sop; 33. ampel; 35. lenig; 38. nor; 39. ork; 40. gal; 41. ere; 44. kalkoen; 45. edel; 46. lot; 48. tree; 49. ressort; 50. sap; 52. stand; 53. serre; 56. p.t.t.; 58. o.l.; 59. r.o.; 63. omar; 65. mank; 68. mr; 70. ze; 71. in; 72. l.o.; 73. n.e.; 75. er; 76. do; 77. et.

Thine IS THE KINGDOM

by James H. HUNTER

(73)

"I feel that Sam is right, Malcolm. If you should go—which you must decide for yourself—I would make no attempt to see Olga or take her away from the island," said MacKellar emphatically. "Things must be pretty tense there considering everything that has happened, and with the meeting coming on in a day or two, we cannot afford to jeopardize our plans. I am sure if Olga needs you she will send the pigeon. One thing we ought to do is to ask Mitchell at Glenn Rocks to tell Jim Bruce that any message that comes must be given to the superintendent and he will call Dr. Tresham immediately."

The scientist nodded his head in agreement. "Yes, I suppose that is best. I will inform Mitchell."

*

For the next few days MacKellar was a busy man. He made two trips to Toronto for consultation with Stone. What spare time he had he spent at the Cavell's cottage with Jill. Dr. Tresham and Sam Peake made frequent visits to Glen Rocks. It was a revelation to the American detective to find so many intelligent people enjoying a holiday in that lovely place by attending religious meetings every day. He expressed his surprise to the scientist.

"Why shouldn't they, Sam? You will find the devil and all his angels busy in lots of these summer resorts. Why shouldn't Christian men and women try to learn a little more of God and His Word at such a place as this? Personally, I cannot think of any better way to spend one's holiday than in such an environment. It depends, of course, on the attitude of mind and spiritual point of view. You know, Sam, sinners could no more be happy in heaven than could saints be happy in hell."

"That is something to think about Malcolm. It means, in other words, that unless we are rightly adjusted to our environment, we cannot be happy," the American added thoughtfully.

"That's exactly it. Heaven and hell are glorious and terrifying realities. Two ways and two destinies lie open to us when we hear the Gospel. We make our choice, and in the end each goes to his own place. These are truths that men and women do not ponder enough in these crucial days, and this place provides an opportunity for spiritual readjustment," Dr. Tresham declared earnestly.

Sam Peake was silent for a while and his eyes held a faraway look. "I can almost hear my old mother 'way down in Tennessee' speaking in what you say, Malcolm. She has now gone home to glory. I expect to meet her there some day."

"I am glad to hear that, Sam. I think we had better be going in case Colin has got back to 'Shalom'. This is the night he is visiting Charity. Wait a minute. Here is Mitchell with a message."

The superintendent came forward and handed them the piece of tissue paper with a smile.

"Polly just brought this in," he said smiling. "These boys are getting a tremendous thrill out of this business though they have no idea how serious it is."

Dr. Tresham opened the paper. There were only a few faint words on it which he read aloud: "Be at western end Faith four-thirty. Watch for glass container."

"It is four o'clock now," said Sam. "Let us be going."

"What do you think she has for us?" he asked on the way over to the island.

"I have no idea, but it must be something important," declared Tresham.

They saw the white-clad figure of the girl as the boat approached the island. Malcolm looked at her through his field glasses and saw her hand go up as she threw something out into the lake. A short time later they picked up the glass container. Her hand waved them a greeting as she disappeared among the trees.

They found MacKellar waiting for them at the cottage.

"I think this is really for the police," said Malcolm, handing the container to the detective, who opened it and drew out a number of papers and plans. He gasped as he looked at them.

"This looks like the end of the Communist party in America for many a day," he said gleefully. "Olga has secured the complete plans of operation showing every detail of the organization Borovitch has set up in the United States and here, with the names of all key men. But God help Olga if Borovitch should find out before tomorrow that these papers have gone. I do not wonder she did not wish to retain them in her possession."

The phone rang and the scientist answered it.

"For you, Colin," he said.

MacKellar spoke for a moment or two. His face was grave as he joined the others.

"That was the Chief," he said briefly. "Trager has escaped from the hospital. I was afraid of that. He has disappeared. I wonder if he is headed this way or toward Toronto?"

"That is serious," said Dr. Tresham, his voice full of concern, "particularly if he should get to the islands. Trager is the only man who could positively tell the comrades who I am."

The three men were silent, pondering the gravity of the news.

"Will you risk going over tomorrow, Malcolm?" asked the detective.

"Absolutely, Colin! I must go for the sake of Olga, if for no other reason. We can do nothing about it except be ready for any eventuality that may come. You are going to Charity tonight?"

MacKellar nodded. "The stuff is all here from Toronto?"

"Yes!"

It was eleven o'clock that night when the police launch left the dock towing a canoe. The lake was a dead calm and the sky filled with stars. The moon was waning and had not risen when they left. MacKellar had on his feet a pair of rubber-soled running shoes.

"You have the key?" asked the scientist.

"Yes!"

"Be sure to cover your exposed parts with the ointment before you go into the woods, or you will be eaten alive. I could make a fortune with that stuff if I put it on the market."

"How far up the cliff did you say the footpath was, Malcolm?"

"About twenty-five feet. Olga said if you follow it to the left it will take you to the main path that goes round the island and to the lab."

(To be continued.)

Dick and John go Overseas

by Rita van Westenbrugge

(8)

— "Well" says dad, viewing the mess, "It certainly looks as if someboby ... but wait." He crosses the floor in two big steps and stoops down to look at Marian, who sleeps in one of the lower beds.

"Ha-ha-ha. Here is the thief. Look at THAT." Mom and the boys crowd around him as he points at little sister. In one hand she holds two arrowroot cookies, in the other half a chocolate bar. Dark blobs of chocolate, mixed with cookie crumbs, are all over her face, that still shows tracks of tears. She sleeps peacefully. Dad and the boys laugh so hard, that she finally wakes up. Mom takes her on her lap. "What happened, girlie? Were you very hungry, and did we forget all about you?" Marian nods: "I was all alone, and I had slept enough. But nobody came and the door was locked. Then I wanted something to eat, but there was nothing in those big suitcases, just clothes. I found cookies and chocolate in mommy's dark green bag, so I ate some and went back to bed."

Mom is not cross. She washes Marian's face, while dad and the boys put everything back in the suitcases. When the jobs are done, they all sit in a circle on the floor, because there are not enough chairs. Daddy reads a story from the Bible. It is about the disciples, who were all alone out on the lake, when Jesus came to them in the middle of the night. Peter could even walk on the water, as long as he looked up to the Lord, but when he started to think of himself, he went down. Father prays that God may lead them all safely on their long trip. He finishes: "May we all look up to Thee, and believe in Thee, every day again. Amen".

— The big ship rolls slowly on the lazy waves of the St. Lawrence river. The moon rises in a deep-blue sky, full of stars. The ship becomes very quiet, except for some far-away music.

In the cabin of the Hake family there is only the sound of five steadily breathing people, dreaming about that tiny speck on the map—Holland.

Is it really only six days ago that the whole family came aboard the "Ryndam?" The boys think it's not possible. It must be weeks. Every day there were new things to do and to see. Sports, games, excursions to the captain's bridge, meals, — they all helped to make the time fly. Uncle Ed was a big help, too. He must have a whole library of stories that really happened. That is the kind the boys like. — And now-only one more night before they arrive.

Tomorrow they will see the Dutch coastline when they get up.

Dad has told them about the dunes, the long row of sandy hills that keep the sea out. He has shown them on the map, where this long row broke down during bad storms with a very high tide. The Hollanders made strong walls of clay and sand and stone, to replace the dunes. But even so, sometimes the sea and the high tide together are stronger than those dikes and break them. The last time this happened was in 1953, when the bigger part of Zealand, a province in Southwestern Holland, was flooded. Many people drowned, and others lost their farms and homes. There was one thing, that Dick and John could not believe: dad said that half of the country lay lower than the water level in the North Sea. If there were nu dunes or dikes, that part of the country would be flooded rightaway. How could people live there? How did they keep the water from coming in? Dad started to make drawings, explaining how locks and pumping stations helped to keep the sea water out, and to drain the excess water into the sea. It was hard to understand for two Canadian-born boys, so at last dad said: "Wait till we get there, and I'll show you everything you want to know". Uncle Ed was very interested in all those things, and listened to daddy's explanations, when he happened to be around. He often said: "Be sure to call ME when you go there — I could not have a better guide to show me around." That made Dick especially feel very proud that it was *his* dad who knew all about two countries. Sometimes he thought of other children with Dutch-Canadian parents, who did not even want to think of their old country anymore. They seemed to be ashamed of it. Why? he wondered. The way dad and mom always talked about life in Holland sounded like fun. Today mom and dad stood at the railing for hours, peering through binoculars to get a first glimpse of the country, but one of the deck stewards told them is was impossible to see the coastline now. Mom could not eat very much at suppertime, and the whole family went to bed very early.

But it is hard to go to sleep, when you expect so many new things to happen. For tomorrow ... They will be up at six o'clock to watch the pilot come aboard. He will guide them through the famous waterway to Rotterdam. Nobody wants to miss one moment of the glorious day: TOMORROW.

(to be continued.)

Indian Mission Work

In October 1896 a newly ordained young minister and his wife, Rev. and Mrs. H. Fryling, and also a Mr. and Mrs. A. Vander Wagen left for New Mexico to begin mission work with the Navaho Indians. Mrs. Vander Wagen was a Registered Nurse. They began work in Fort Defiance, New Mexico. These Indians were very superstitious (bijgelovig). They held may ceremonies and wild dances during which time they would beg for rain, good harvests, or healing of the sick. They were afraid of "evil spirits", and they were slaves of the Medicine Man. Most of these Indians were sheep-herders and goat-herders.

The Vander Wagens remained in Fort Defiance about one year and then went to Zuni to work with the Zuni Indians. The Frylings stayed at Fort Defiance until 1904. The work there had been very discouraging, as the Roman Catholics had things pretty well under control. Rev. and Mrs. Fryling were sent to Rehoboth. This is still the main center of this work in New Mexico.

The work with the Indians has not been in vain. At present there are 17 Mission Stations in New Mexico with about 85 workers on the Indian Mission Field today. These include 12 ordained Ministers, 1 Doctor, 7 Registered Nurses, 2 Christian School Principals, and 14 Teachers. There are other workers too, of course, such as camp workers, office workers, matrons, cooks, laundry workers, maintenance personnel, etc. Several of the natives are engaged as interpreters (tolken), camp workers and general assistants.

At Rehoboth there is a Boarding School which is open nine months of each year. There are also dormitories for boys and girls, and the children stay day and night. At present there are about 115 children enrolled in this Christian School. Some children come from as far away as 100 miles. When these children return home for the summer months, they carry the Gospel with them. "My children pray every night," one father, himself not a Christian, told the Missionary who called at his home during the summer. They also have a Christian High School at Rehoboth. This year there are 45 students. These schools not only give the children and young people an education, but they are taught about the true God. If it pleases God, many leaders will develop among the natives. Some of the Indian Christians have studied at Calvin College and some at the Reformed Bible Institute in Grand Rapids.

The latest figures I could find about the Hospital at Rehoboth showed that about 250 babies were born there during the previous year. They took care of about 900 in-patients (patients who had been admitted to the Hospital), and about 7,234 out-patients — those who come for treatment and then return home the same day. Think of all the opportunity there is to witness for our Lord in this Hospital alone. No one ever leaves the Mission Hospital without having heard of our God.

In 1908 a Christian School was opened in Zuni. This is not a boarding school, but a regular day-school with an enrolment of 111 students this year. There is also a Christian School at Gallup with 20 pupils, and a small school between Gallup and Zuni called the Skeets Camp School.

There are two organized congregations in New Mexico — one at Rehoboth with a membership of 160 souls — 31 families. Of course, these include the mission workers. The church at Gallup has 20 families.

The Camp Workers visit the Indians in their hogans (homes). They are away from home for several days at a time and bring the Gospel to the Indians out on the reservations. Let me share with you one story told by one of these veteran Indian missionaries, Rev. Jacob Bolt.

"We do get tired going miles into the wilds to look up these scattered sheep of the Lord, but it often gives one more joy to sit down in a hogan with a single soul and light the way to the Father's House, than to preach to an audience of a thousand. Just recently we visited a dying woman. Years ago as a little girl she came to school at Crown Point. Now she was married and a mother of children, and she lay dying. We found her in a crudely constructed hogan. She had been taken out of her home and placed in this hogan to die. (The Indians will not let their people die in their homes as they fear the evil spirits of the dead). How happy she was to see us.

'Do you still believe in Jesus?' we asked. She answered, 'Yes, ever since as a little girl you told me about Jesus, I have believed.' She turned her head and gasped for breath. I said, 'Do you remember what Jesus said: In my Father's House are many mansions, I go to prepare a place for you? There will be no pain and sickness there.' She turned her face toward us and smiled. We shall never forget that smile. It told of faith, hope and joy. It brought us greater joy than if someone would have said to us, 'What a wonderful sermon you delivered'."

Yes, there have been fruits upon the labors in New Mexico. Had only one soul been brought to a saving knowledge of our Lord, the work would not have been in vain. The darkness of superstition still hangs over Navaho Land, but if we continue to bring the blessed light of the Gospel, God will surely cause it to break through in His own good time.

Mrs. H. Vander Klay,
Owen Sound, Ontario.

Women's Corner

Editor: Mrs. C. WITT
R.R. 4 — Trenton, Ont.

FEWER MOTHERS DIE, MORE BABIES SURVIVE

In the current issue of Magazine Health, official publication of the Health League of Canada some recent statistics of WHO are published.

In some countries, a 90% decrease in maternal mortality has taken place during the last 20 years. In 1955, the maternal death rate, as calculated per 1000 live births, was lowest in New Zealand: 0.4. Twenty years ago it was 3.8. In the United States of America, Denmark, Scotland and Sweden, the maternal death rate in 1955 was 0.5, in France, the Netherlands and Austria, 0.6, in Norway and England 0.7.

The decrease is most spectacular in countries undergoing rapid development. In Ceylon for example, the drop has been from 20.5 to 4.1 per 1000 live births during the 20 years under review.

Maternal mortality is lowest among women between 20 and 29 years of age. Yet since the general death rate is normally very low in that age group, maternal mortality still accounts for a high proportion of deaths among young women. In some countries where fertility is high, more than 25 per cent of such deaths occur in child birth.

An important factor in the decrease in maternal mortality is the medical care provided in a number of countries during pregnancy.

As regards infant mortality, the lowest rate in the world is recorded in Sweden, where it dropped from 22 per 1000 live births in 1951 to 17 in 1956. During the same period in New Zealand, the drop was from 23 to 19, in the Netherlands from 25 to 19, in the United Kingdom from 34 to 30, in Denmark from 35 to 29, in Finland from 35 to 26, in Switserland from 30 to 26 and in the USA from 28 to 26.

A pampered pony is Spunky, adopted by Suzanne and Mr. O. Pellet of Stoufville, Ont., after he had been disowned by his mother seven hours after he was born. Spunky's life was saved by the nursing of Suzanne and he shows how accustomed to the life of luxury he has become. He can often be seen curled up on the Pellett chesterfield or sleeping in bed with the Pellett cat.

RODE OPMARS IN IRAK

Evenals ten tijde van de Engels-Franse actie in Egypte zijn er thans die volstrekt niet willen weten van een militair ingrijpen in Libanon. Zoals wij enkele weken geleden hebben gezien wordt dit standpunt ook ingenomen door verscheidene Amerikaanse politici en door de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

Men verdedigt deze houding door er op te wijzen, dat de opstand in Libanon, zelfs al zou zij door Nasser zijn georganiseerd, toch in feite een interne aangelegenheid is. Wanneer men dit hoort kan men niet nalaten een vergelijking te trekken met de wijze waarop Adolf Hitler zich meester maakte van Oostenrijk en Tsjecho-Slowakije.

We kunnen ons niet voorstellen, dat de Verenigde Staten zich op deze wijze van de zaak zouden afmaken als b.v. de Philippijnen gevaar zouden lopen binnen de communistische invloedssfeer te worden getrokken. Dan zou het Amerikaanse Congres zonder aarzeling wijzen op de veiligheid van het Amerikaanse Continent.

Engeland en Frankrijk hebben echter reeds lang begrepen dat de ontwikkeling in het Midden-Oosten uit strategisch oogpunt bezien van even grote betekenis is voor de veiligheid van de vrije wereld. Daarom hebben deze landen na de mislukking van de actie in Egypte alle pogingen in het werk gesteld om de pro-Westerse staatslieden in dit deel van de wereld moreel en daadwerkelijk te steunen.

Sommige Amerikaanse correspondenten, zoals Walter Lippman, zijn van mening, dat steun aan de Christen-president Chamoun de samenwerking tussen Christenen en Mohammedanen in Libanon zou verstoren.

We willen de mogelijkheid hiervan niet ontkennen. Maar dat betekent nog niet, dat om deze reden de vrije regering van Libanon aan haar lot moet worden overgelaten. Of men zou met genoemde correspondent de opstand in Libanon als een interne aangelegenheid moeten beschouwen.

De feiten bewijzen het tegendeel. Op het moment dat wij dit artikel schrijven is namelijk bekend geworden, dat aan het pro-Westerse regime van Irak door een van Cairo uit geleide militaire staatsgreep een einde is gemaakt. Volgens communistische radioberichten was dit geschied omdat Irak voornemens zou zijn geweest militaire hulp aan Libanon te verstrekken.

Deze dramatische ontwikkeling geeft dus wel duidelijk het verband aan tussen het streven van Nasser en de opstand in Libanon. Terwijl de vrije wereld zich bezig hield met juridische vraagstukken betreffende de souvereiniteit van Libanon, maakte het onder leiding van Moskou staande Arabische nationalisme zich meester van het voornaamste Westerse bolwerk in het Midden-Oosten.

Het verlies van Irak heeft, indien de revolutionaire regering zich kan handhaven, voorgoed een einde gemaakt aan de Westerse invloed in het Midden-Oosten en heeft bovendien een bres geslagen in de Westerse verdedigingsgordel rondom de Sovjet-Unie.

Irak maakt namelijk deel uit van de Baghdad Pact Organisation, die destijds in samenwerking met Groot-Brittannië, Turkije, Perzië en Pakistan was gevormd met het doel de Russische opmars in het Midden-Oosten te verhinderen.

Men behoeft nog geen communist te zijn om bewondering te hebben voor de wijze waarop de Sovjet-Unie haar plannen ten uitvoer brengt, niet in het minst omdat er tekenen zijn die erop wijzen, dat de huidige ontwikkeling reeds op de in 1955 gehouden Bandoeng Conferentie is voorbereid geworden.

Daarom wordt het steeds duidelijker dat de vrije wereld dringend behoefte heeft aan leiders, die wat vernuft en inzicht in politieke vraagstukken betreft kunnen wedijveren met de heren van het Kremlin.

Dave Valstar.

Een Keerpunt

Nadat wij dit artikel ter perse verzonden hadden werd bekend, dat de Verenigde Staten 24 uur na de revolutie in Irak de wettige regering van Libanon met gewapende hulp zijn bijgesprongen. Hieruit kan men de conclusie trekken, dat Amerika alsnog het dreigende gevaar heeft ingezien.

Voor de vrije wereld is deze daad van verstrekkende betekenis, omdat er uit blijkt, dat de Verenigde Staten uiteindelijk aan de zijde van haar bondgenoten Engeland en Frankrijk zijn gaan staan.

Het besluit tot hulpverlening aan Libanon houdt tenslotte ook een veroordeling in van de in het verleden door Washington gevoerde politiek in het Midden-Oosten. Latere geschiedschrijvers zullen er ongetwijfeld op wijzen dat de Verenigde Staten twee jaar na de veroordeling van het Engels-Franse militaire optreden in Egypte door de harde feiten gedwongen werden precies hetzelfde te doen in Libanon.

Overigens zal men er zich over moeten verblijden, dat Amerika thans weer doet wat van haar verwacht wordt, namelijk leiding geven aan de vrije wereld.

ZELFBESCHIKKING

(Vervolg van pagina 1)

een streek, die sinds de Middeleeuwen pauselijk bezit was in het zuiden van Frankrijk, zich plotseling tot deel van Frankrijk verklaarden. Hun souvereine wil was voldoende grond om deze souvereiniteits overdracht te motiveren oordeelde men in Parijs. Hetzelfde geschiedde ook in andere grensgebieden, bijvoorbeeld in de Elzas, waar tal van vorsten aan de andere oever van de Rijn zich rechten ontnomen zagen krachtens het recht van zelfbeschikking van de bevolking aldaar. Op die manier is natuurlijk geen samenleving van volken mogelijk.

Vrijbrief tot oproer

Toen Thorbecke als jong hoogleraar zich enkele jaren later tot bestudering van deze souvereiniteitswisseling zette noemde hij dit een vrijbrief voor oproer, een wettiging van het uiteenscheuren van elke gevestigde staat al of niet met steun van de buren. Men herinnert zich nog wel hoe aan de vooravond der tweede wereldoorlog de heersers van het Derde rijk telkens bewoners van grensgebieden wisten te bewgn hun wil op rumoerige wijze ujt te spreken, waardoor de aanhechting bij het Derde Rijk gewettigd scheen.

Stel daartegenover eens de grote voorzichtigheid, waarmee onze voorvaderen te werk gingen toen zij na een dertig jaren lange strijd eindelijk er toe over gingen hun wil uit te spreken en zich krachtens het recht van zelfbeschikking onttrokken aan de souvereiniteit van de Spaanse koning Philips II.

Juist met het oog op die moeilijkheden in de toepassing is de opneming in internationale verdragingen van dit recht van zelfbeschikking zo traag gegaan.

Sinds de Franse revolutie van 1789 kreeg men eerst allerlei grenswijzingen, waartoe de oorlogen van Napoleon de oorzaak vormden. De bevolking van de omstreden gebieden werd soms wel, soms niet er toe gebracht zijn wil over de grenswijzigingen uit te spreken.

Na de val van Napoleon was het voorlopig met de toepassing van het recht van zelfbeschikking gedaan. Slechts de Belgen kregen een kans, omdat dit in de kraam van Frankrijk en Engeland te pas kwam. En de Grieken maakten gebruik van de anti-Turkse stemming om hun vrijheid te verkrijgen.

Eerst toen de Italiaanse oorlogen naar eenheid voerden kregen de volken der afzonderlijke staten weer de gelegenheid hun recht op zelfbeschikking te verwerkelijken. Maar in het westen van Europa vond men dat maar een zeer afkeurenswaardige toepassing van de leer der volkssouvereiniteit. Tijdens de eerste wereldoorlog hoorde men de leus van het recht der kleine naties. En Wilson wilde aanvankelijk dat recht van zelfbeschikking ten grondslag leggen aan de Volkenbond. Door tegenstrevende stromingen kwam kwam daar maar heel weinig van terecht.

In de V.N.

Anders werd dat tijdens de tweede wereldoorlog. Toen las men in het Atlantische Charter dat geen verandering van grenzen zou plaats vinden dan met toepassing der in vrijwilligheid uitgesproken wil van de betrokken bevolking. In het charter van de Verenigde Naties wordt als een van de doeleinden genoemd het beginsel van het recht van zelfbeschikking der volken. Wij laten nu maar daar wat voor dubbelzinnigheid er schuilt in het door elkaar gebruik maken van naties en volken in de formulering. Ook werd er aanvankelijk niet goed op gelet, dat het hier ging om het recht van zelfbeschikking naar buiten. Toen later dan ook gesproken werd over de opneming in de conventie van de rechten van de mens van het recht tot zelfbeschikking heeft de Nederlandse afgevaardigde naar de Verenigde Naties zich in de tiende vergadering daartegen verzet, en stond in die overtuiging niet alleen. Toch was het weer Nederland, die aan de Papoeas het recht toekende zo spoedig dit mogelijk was het recht van zelfbschikking uit te oefenen.

Overziet men dit alles dan wordt het wel moeilijk, om met behulp van een algemeen recht bijvoorbeeld de vraagstukken van Cyprus, Algiers, Gibraltar enzovoort op te lossen.

Met Ambon staat het echter anders, omdat hier het algemene recht is vastgelegd, onder woorden gebracht. Men leze maar de achtereenvolgende overeenkomsten van Linggadjati, Renville, de voorlopige staatsregeling enzovoort. Daardoor was het voor de Nederlandse rechterlijke instanties duidelijk welke beslissing zij hadden te nemen, toen het ging om de beslissing of de republiek der Zuid Molukken een zelfstandig bestaan had. Daar had men het algemeen beginsel van het recht van zelfbeschikking zoals dat nader onder woorden was gebracht en erkend in de volkenrechtelijke overeenkomsten.

(Uitgezonden voor de N.C.R.V.)

Letters to the editor

about FAITH and EVOLUTION

Sir:

This letter is intended as a critique of the article entitled "The Teaching of History in our Schools" by B. Boulogne in the June 27th issue of C.C. This article, particularly its second half, is permeated with an unreasonable, unjustified attitude towards modern scientists and aims to substitute their painstakingly rigorous findings by an hypothesis not based on the Bible (as B.B. claims) but on his personal interpretation, which, incidentally, is not shared by all our theologians. This hypothesis, moreover, is hopelessly illogical and inconsistent with God's nature as revealed to us in His Word.

Let us begin with the sixth paragraph of the article, for the first five are mostly statements of facts, not subject to erroneous interpretations. This paragraph states that evolution as a scientific theory is "bogged down" and it is implied that the theory is about to collapse scientifically. If Mr. B. B. means that Darwin's theory has had its day, one must agree, but he seems to believe that the whole theory of evolution is outdated. This is definitely incorrect; one only needs to read the recent book "Creatie en Evolutie" by Dr. J. Lever from the Free University, Amsterdam, to become aware that evolution is still a very prominent theory scientifically and that it is here to stay, although it will undoubtedly be further modified and improved by the persistent research of dedicated scientists. Anyone interested in new developments in this branch of science should consult the journal "Evolution", published jointly by the Society for the Study of Evolution and the University of Chicago, obtainable at good libraries.

So much for that part of the article. Paragraphs eight and nine can, for our purpose, be treated as a unit. Here it is suggested that we should "begin to doubt the methods of calculation" concerning the age of the earth. This suggestion, which with one sweeping gesture discredits the sincere efforts of numerous scientists and their prodigious progress in the last one hundred years, reveals an extremely superficial knowledge of modern scientific methods on the part of him who makes such a statement. A simple dismissal of modern science and its achievements based on such knowledge is quite unacceptable. Mr. B. B. proposes that anyone of the assumptions involved in dating the earth may be wrong. However, unlike an assumption in every-day life, a scientific assumption is very rigorously made. For example the assumption that the radio-active decay of carbon 14 proceeds at a constant rate under all terrestrial conditions, past and present (used in one method of dating fossils) is only acceptable if in each and every experiment, under all possible conditions simulated in the laboratory, this constantly is observed. If in any one case this should fail, the scientist will modify his assumption accordingly. Thus scientific assumptions are consistent with all known facts and are then logically incorporated in a scientific theory. Therefore, unless one is an expert in the field and one has made a careful study of the facts, one cannot glibly "begin to doubt" methods using these assumptions. The age of the earth has been determined by mutually independant methods in such fields as geology, nuclear physics, astrophysics, etc., and it has been convincingly established that the age of the earth is of the order of several billions of years.

The alternative possibility, quoted and enlarged upon by Mr. B. B. appears to be based, not just on an improbable, but even on an impossible assumption. This assumption is that God, when He created the earth, created it with all the charateristics which scientists attribute to great age. There are literally thousands of features, such as eroded mountains, thick sediments on ocean floors, great gorges which have layers with primitive fossils below and more complex ones higher up, etc. etc., which our Maker must then have put there in a moment of time. I fully believe that God could have done this, of course! But to accept the hypothesis that God did do this inevitably leads to the following contradiction: God, Who on the one hand created us in His image, gave us intelligence and commanded us to use it, also to study His other creations, on the other hand, at the same time, created conditions in nature which bewilder and confuse our reasoning powers and lead us to false conclusions. This would constitute a deliberate act of deception by our Maker, which is absolutely unthinkable.

In paragraph seven Mr. B. B. states that we must be on our guard, "lest our children are infected by its (evolution's) theories and come in danger of losing their faith in the authority of the Word of God." I submit that teaching our children the viewpoint advocated in that article is even more dangerous, for as they continue in high schools and universities they will become aware of the impossibility of this viewpoint. They may then be inclined to reject all of God's Word, only because they have always been subjects to the narrow, literal interpretation of Genesis by those who regard the Bible also as a science and history book. Grave is our responsibility and fatal our mistake, if we neglect and choose to ignore books such as "Creatie en Evolutie" by Dr. J. Lever; "Christianity and Science" by C. E. Zaven; "Science and the Christian Faith" by C. A. Coulson, and many other publications which demonstrate the complete compatibility of our faith and modern science. If our young people are taught on this basis a needless, dangerous doubting will be avoided.

Where, Mr. Editor, does C.C. stand on this important issue?

Thanking you for publication of these comments I remain,

Sincerely yours,
Harry VanderLaan Jr.

THE TEACHING OF HISTORY IN OUR SCHOOLS

I have read this article with a great deal of interest, but yet, at the same time I cannot agree with some of Mr. Boulogne's ideas.

He has come to a very touchy and controversial subject, and that of evolution.

When I read the statement "Evolution is ready to take its place among the fossils" I decided to write this article in protest.

First of all I would like to say that I personally do not believe in the Darwinian theory of evolution, but yet, on the other hand we cannot deny certain forms of evolution.

If we observe closely certain parts of the realm of nature we cannot deny evolution. In the science of plant breeding there is ample evidence of certain forms of evolution, called mutations. These mutations are used by the scientists to develop new varieties of crop plants. If there was no evolution at all, we would be left at the mercy of plant pathogenic organisms and insects, but with the help of evolutionary changes we can overcome these problems.

If we are observant in the plant and animal kingdom, we see new and different forms of life and growth constantly before us.

Mr. Boulogne also doubts the formation of the coal layers under the earth's surface. Even though they were produced by a glaciaton process, we do not have to deny God's wisdom and creative power.

God in his eternal wisdom may very well have used the elements of nature to create this world.

Mr. Boulogne's tone of writing seems to imply a conflict between modern science and our Calvinistic creeds and principles.

In Ephesians we read, "Him who worketh all things after the council of his own will," and neither you nor I can fully interpret this will of God.

We as Calvinists believe in God the almighty creator of heaven and earth, and yet instruct our children in modern science and evolution led by God, for the Darwinian theory of evolution and modern science can be easily and distinctly separated.

When Mr. Boulogne reflects his ideas through the statement made by Rev. Philip Hughes, that "Evolution is ready to take its place amongst the fossils", we can only conclude one thing, that his knowledge of modern science is shallow and incoherent.

People of the Reformed faith have good reason to shudder, when we start discussing evolution, especially the Darwinian theory of evolution.

Just because there are dangerous teachings concerning evolution, we would be foolish to exclude evolution entirely from our Christian schools curriculum. We can teach our children a "God Guided Evolution", but when we come to the point of excluding evolution from our Christian schools, just because certain individuals have dangerous teachings concerning it, we are making a big mistake.

The teaching of evolution will be a big problem in our Christian chools, but instead of running away from it, we must try to solve it with God's help.

Ilderton, Ont. T. H.

OPLOSSING KRUISWOORDRAADSEL

JOELS SCAUP
ALMAH HASTE
FLYBYNIGHT
FADE ONE EM
AS LIMY FRO
ALLE BULB
LAPEL PREYS
AMID REAL
TUI CORD AH
ES SHA DALE
INTERPOLAR
ANEAR ACARA
AGENT SKIMS

Editorial comment:

MODERN SCIENCE IS OFTEN BIASED

Mr. Vander Laan, Jr., asks what the stand of Calvinist Contact is "on this important issue." It is rather difficult to know from the original article and the letter from Mr. Vander Laan exactly what "this important issue" is, since many issues are discussed; for example, evolution vs. creation, age of the earth, methods employed by science, variations within the idea of evolution, teaching our children about evolution, etc. A series of issues are touched upon, relating in general to the relationship between modern science and the Christian faith, also as the former finds expression in some form of variation of the theory of evolution. To ask what the stand of Calvinist Contact is on that entire issue, would seem to be requesting that a final stand be taken in a matter that is being debated from many angles by those who are well informed in the field.

★

For C.C. to take a final stand would be rather presumptuous at this time. However C.C. does stand for some very definite principles which have bearing upon the entire matter. A cardinal principle among these is that any naturalistic explanation of the universe or what is found there is completely contraband. Any and every explanation must be theistic and consonant with the Scriptures. Exactly at this point great difficulties arise. In a given explanation it is often very difficult to discern the border line between the naturalistic and the theistic. Therefore, the statement, "and many other publications which demonstrate the complete compatibility of our faith and modern science" can be misleading and make for eroneous impressions. Mr. Vander Laan evidently means that there is no disharmony between the Scriptures and the demonstrable facts of the physical world as these have been uncovered by science.

First, there is the difficult question as to what are demonstrable facts and what is interpretation. Further, there is the incontestable fact that science in the hands of many has proceed upon a naturalistic assumption. In fact, many scientist have insisted that a naturalistic assumption is an absolute prerequisite to any objective scientific investigation. They claim that any supernaturalistic assumption, at least a theistic assumption, incapacitates one for true scientific investigation. The result is that modern science as an existential quantum is not an array of innocent and uninterpreted facts that anyone can pick up and fit into his own system of thought. Two extremes must be guarded against at this point. There are those who easily dismiss the wares of science, without weighing carefully enough whether there are facts involved which they must receive and interpret. There are others who uncritically or unknowingly swallow interpretation with facts. On the one hand we must investigate all these fields of learning. We must acquaint our children with the discoveries of science and their interpretation, so far as the children are able to receive such instruction. We do wrong to hide these things from them. They have a duty and responsibility to be active in these fields as Christians. However, the children must constantly be warned that modern science as we meet it in the world is not innocent but is often biased by interpretation or by lack of proper interpretation.

★

The basic doctrines of Scripture must be made clear in this connection-creation as an act of God, Divine providence as a constant factor in all of life, and the divinely determined destiny of all life - and all these, as related to redemption in Christ. It must then be pointed out to the children that they will often experience that what is passed along as innocent, factual science, has behind it a naturalistic assumption which gives such coloring as to make it untrue. There may be some gold, but there is also dross. Let us pray that we and our children may be able to separate the gold from the dross. Let us never forget in this connection that just as the Christian must be constantly on his guard against the influence of non-christian philosophies upon the entire world of thought and interpretation, so he must be on his guard against the influence of naturalistism in the field of science. Everything that glitters is not gold.

ON YOUR WAY

SAVE ME, O GOD

Save me, O God; For the waters are come into my soul.
I sink in deep mire, where there is no standing:
I come into deep waters, where the floods overflow me.
I am weary with my crying; my throat is dried:
Mine eyes fail while I wait for my God.

David was a man after the heart of God. He was a wonderful child of God. He was a great believer in God's promises. And, still, sometimes the days could be so dark. His soul could be so troubled. His vision could become so blurred.

One day his troubles were many and great. For the moment he saw nothing but swelling floods, piles of mud, and streams of deep water. The waters were coming right into his soul. He was sinking deeper and deeper into the layers of mud. He couldn't find a solid footing. He sought to retain his balance in the deep waters as the floods were overflowing him. He cried and cried again and again. He became exhausted. His throat became dry. His eyes began to fail. He waited for God, but, oh, it became so dark. It became darker still. It seemed as if the deepest darkness of the blackest night was enveloping him. He shouted, "Save me, o God. Save me, o God."

David has not been the only one who has had such trying experiences of life. Before David ever lived, there have been many who have cried out unto God in similar circumstances. Since the time of David there have been many others who have cried their eyes out in deep distress. There are many like unto them even today. It will be thus as long as the fashion of this world will not have passed away. Perhaps you are one of those who presently is passing through agonizing trials of life. Did you also cry out unto God and say, "Save me, o God. Save me, o God"?

Did it always remain dark in the soul of David? Did he never see the light again? Did God hear his cry? Did God answer him and save him from distress? Listen to what David said in this very same psalm.

"Ye that seek after God, let your heart live. For Jehovah heareth the needy."

Dear reader, if you are sore distressed and in great sorrow, if the waters are coming into your soul and all is so dark, call upon the Lord in faith and your heart will live. God still hears the needy.

John Ehlers.

Kerknieuws

CHR. REF CHURCH

Beroepen te Leota, Minn. Rev. T. C. Van Kooten te Hamilton, Ont.

Beroepen te Wallaceburg, Ont. Cand. Andrew Kuyvenhoven.

Beroepen te Lethbridge Rev. W. D. Buursma van Munster (Ind.).

Beroepen te Georgetown, Ont. (bij acclamatie) Cand. A. G. Van Eek te Hastings, Ont.

Aangenomen naar Lindsay, Ont. Ds. G. Ringnalda van Oudehorne, Friesland (Ndl.).

Aangenomen naar Langley, B.C. Rev. J. Hoogland te Woodstock.

Bedankt voor Kitchener, Ont. Rev. W. D. Buursma van Munster, Ind.

Ds. L. Praamsma van Groningen is 14 Juli per boot naar Canada vertrokken. Zijn intrede als predikant van de first Chr. Ref. Church te Toronto zal omstreeks half September plaats hebben, nadat hij op 11 September te Springdale geëxamineerd zal zijn.

Brantford - De bevestiging van Rev. D.J. Scholten zal D.V. plaats vinden op Vrijdag 25 Juli 's avonds 8 uur in de First Chr. Ref. Church.

Op Zondag 27 Juli om 10 uur hoopt Rev. D. J. Scholten zijn intrede te doen.

LADNER, B.C. - Zondag 13 Juli was een blijde dag voor de Chr. Ref. gemeente van Ladner. Na op Donderdagavond hieraan voorafgaande bevestigd te zijn door Ds. Schoolland van Vancouver, deed Ds C. W. Tuininga zijn intrede in de morgendienst.

Ds. Tuininga, die enkele jaren de gemeente van Williamsburg Ontario mocht dienen, is nu de eerste eigen predikant van Ladner.

Ds. J. Van Dijke (thans te Grangeville U.S.A.) ,voorheen te Langley, diende de kerken van Ladner en Langley samen.

Woensdag 16 Juli werd een welkomstavond gehouden.

REFORMED CHURCH

Beroepen te Stoney Creek, Ont. Rev. G. Ten Zijthoff te Vancouver, B.C.

Bedankt voor Whitby, Ont. Rev. A. Schermer te St. Catharines, Ont.

Immigrant-minister

The Rev. John Moerman was ordained and installed as missionary-pastor of the First Reformed Church of Galt, Ontario, on June 11. The Rev. John den Ouden, president of Classis Zeeland, presided and read the liturgy, and the Rev. Peter De Jong preached the sermon. Charges to the pastor and congregation were given by the Revs. G. B. Rozeboom and Jacob Blaauw, respectively. Mr. Moerman is the first of the Canadian immigrants in the Reformed church to be ordained to the ministry. He came to Canada about nine years ago and served for awhile as elder in the Chatham, Ontario, church. He took up studies at Hope College end was graduated from Western Theological Seminary in May.

The Rev. Jan Van Oostveen was ordained as a minister of the Gospel and installed as a missionary-pastor of the Ebenezer Reformed Church of Cooksville, Ontario, on June 18. The Rev. Russell Johnson, president of Clasis Rochester, presided, and the Rev. J. Van Kuiken preached the sermon. Charges to the pastor and congregation were given by the Revs. John W. Ter Louw and Jacob Blaauw, respectively. Mr. Van Oostveen is the second young man from the Canadian churches to be ordained to the Gospel ministry. He attended Northwestern and Hope Colleges and was graduated from Western Theological Seminary in May.

EDMONTON. - Ds. Wm. H. VanderMeer is met zijn gemeente van 58 Hollandse gezinnen overgegaan naar de United Church of Canada. Deze voormalige Reformed Church heet nu "Ebenezer United Church". Deze overgang is een gevolg van een stemming, die 2 jaar geleden in deze gemeente gehouden is, waarna gemeente en predikant verzocht hebben, opgenomen te worden in de United Church.

Ds. VanderMeer emigreerde in 1922 van Nederland naar de V.S. Hij studeerde theologie aan New Brunswick Seminary in New Jersey, U.S.A. waarna hij als predikant de Reformed Church in America diende te Holmdel, N.J., Fulton, Ill., Toronto, Ont. en Edmonton, Alta. Gedurende de laatste zes jaren stichtte hij negen gemeenten van de Reformed Church.

CORRECTIE

Tijdens het corrigeren van ons vorige nummer zijn in de rubriek Kerknieuws enkele regels verwisseld, waardoor verwarring ontstond. Waar moest staan:

Beroepen te Dresden, Ont. (Cand. J. G. Kunst) stond per abuis:

Beroepen te Rocky Mountain.

Voor deze vervelende verwarring bieden wij beleefd onze verontschuldiging aan.

Red. C.C.

DS. HOLTROP IN CANADA

Ds. H. Holtrop, Geref. predikant te Scheveningen, die als afgevaardigde van de Geref. Kerken in Nederland de Synode van de Chr. Ref. Church heeft bijgewoond brengt thans in zijn functie als Deputaat voor de Emigratie een bezoek aan verschillende immigrantenkerken in Canada. Op Zondag 6 Juli ging hij voor in een kerkdienst van de Chr. Ref. Church te New Westminster, B.C.

MARRIAGE LICENSE

Aan alle predikanten der Free Chr. Ref. Church in Canada is het Marriage License verstrekt, waardoor zij thans gerechtigd zijn huwelijken te sluiten.

Met dank aan God geven wij kennis van de geboorte van een welgeschapen zoon en broertje

GEORGE HENRY

Mr. and Mrs. J. Oudijk.
Irene Jane.

Oshawa, 18 Juli 1958.
106 Elisabeth Cresc. R.R. # 3.

SCHOOLNIEUWS

TORONTO. - De 1st Chr. School Soc. of Toronto hield Donderdag 3 Juli j.l. een buitengewone ledenvergadering in de basement van de 1st Chr. Ref. Church, Taunton Rd., Toronto.

Op deze vergadering werd het rapport besproken waaraan de bouwcomissie bestaande uit de heren: B.A. Den Hoed, D. Van Beilen en W. Venema enkele maanden hadden gewerkt.

Dit rapport bestond uit 4 delen n.l.

a. Een overzicht van het te verwachten aantal leerlingen.

b. Het vervoer van de leerlingen.

c. Ontwerp en kostenberekening van het vereiste gebouw of gebouwen.

d. Een budget voor exploitatie kosten.

De moeilijkheid in Toronto(Oost) is het vinden van een centraal gelegen locatie voor een school, de daaraan verbonden hoge transportkosten. Een heel belangrijk punt was het te verwachten aantal leerlingen nu en over de eerstvolgende jaren.

Uit dit rapport bleek, dat er in 1959 85 schoolgaande kinderen zullen zijn, terwijl in 1964 dit aantal zal zijn uitgegroeid tot 225. Er moet dus rekening gehouden worden met de mogelijkheid tot uitbreiding van de school of scholen.

De studies van de bouwcommissie wezen uit, dat er eventueel in Sept. 1959 met één school zou kunnen worden gestart. De nadelen voor 1 school zijn echter van dien aard, dat het beter zou zijn met 2 scholen te beginnen, 1 in het Noorden (Willowdale) en 1 in het Oosten (Scarboro). Het is volgens de bouwcommissie mogelijk om in Sept. 1960 met 2 scholen te beginnen.

Dit was dan ook het voorstel van het bestuur. Na een zeer aangename en leerzame bespreking kon tot stemming worden overgegaan waaruit bleek dat de aanwezige leden bijna in het geheel goedkeuring schonken aan dit voorstel, wat tevens inhield dat het bestuur de volmacht heeft om over te gaan tot het aankopen van bouwgrond.

Er was tevens een voorstel op deze vergadering om het bestuur uit te breiden tot 9 leden. De heren D. Jongkind en J.J. Koning werden gekozen.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

— — —

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements . . .	$ 2.50
Marriage and anniversaries . . .	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5 ¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

EBEN HAEZER

Zondag 13 Juli hebben wij met onze kinderen mogen herdenken, dat God ons 25 gelukkige huwelijksjaren gaf.

G. H. STRONKS.
Turin, Alta.

Algemene kennisgeving.

D.V. 1 Aug. hopen onze geliefde ouders en grootouders

L. VAN DIJK
S. VAN DIJK—KAMPS

hun 40-jarige echtvereniging te herdenken.

Dat de Heere hen verder op dit levenspad nog rijkelijk zegenen mag, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Mr. en Mrs. G. J. Hazelaar (Nederland).
Mr. en Mrs. H. van Dijk.
Mr. en Mrs. W. van der Tuin.
Mr. en Mrs. H. Ellen (Nederland).
Mr. en Mrs. L. van Dijk.
Mr. en Mrs. G. van Dijk.
Mr. en Mrs. B. van Donkersgoed.

Gelegenheid te feliciteren 's avonds vanaf 8 uur aan huis, 505 - 14th St. North, Brandon, Man.

Juffrouw, 40 jaar, wil gaarne **CORRESPONDEREN** met nette heer. Br. onder no. 1118, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B., Hamilton, Ont.

---

140 Acre Dairy Farm

$ 46,000.00. Down $ 15,000.00. Beste farm. 14 room brick house, L-shaped barn, ruimte voor meer dan 30 koeien. Machineschuur, melkhuis, bulk cooler. Al het vee en machinerie is er bij. Open melkcontract. Eerste klas farm aan harde weg. Kleigrond.

104 Acres Farm

Goed huis en barns, mooie zwarte grond. Geschikt voor alle gewassen. 4 mijl van Wellandport kerk. Moet verkocht worden door ouderdom van eigenaar. Vraagprijs $ 21,000.00, down $ 8,000.00.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel L.I. 9-3894 of schrijf.

Door een noodlottig ongeval werd heden van ons weggenomen mijn innig zeer geliefde man, en der kinderen zo zorgvolle vader

SIEDS VELLINGA,

in de ouderdom van 53 jaar.

Zeer zwaar valt ons dit verlies, maar Gods doen is enkel majesteit en zijn daden zijn ondoorgrondelijk.

Mrs. S. Vellinga.
Harry.
Tom.

Brampton, 12 Juli 1958.

Door een zeer ernstig ongeval werd van ons weggenomen onze geliefde broer, zwager en oom

SIEDS VELLINGA,

in de ouderdom van 53 jaar.

Gods wegen zijn ondoorgrondelijk.

Belmont, R.R. 1.
Mr. & Mrs. A. Vellinga.
Brampton, R.R. 3.
Mr. & Mrs. F. Harkema.
En Oomzeggers.
12 Juli 1958.

For sale:

FARM IN CARROT CREEK, ALTA.

One ¼ section, 60 acres in cultivation, good buildings, Calgary Power, drilled well, fenced and cross fenced. Land and buildings are in very good shape. Four-rooms House. Three miles south of Highway 16. Three miles to store and Postoffice. Gravel road and busroute. Fifteen or 30 miles to Christian Ref. Churches. Opportunity to rent more land.

Reply, quoting No. 10, to Woudstra's Book Store, 9330 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

Zevende jaarlijkse

Sint Nicolaas reis

MAASDAM

24 Nov. van HALIFAX

22 Nov. van New York
Aankomst Rotterdam 2 Dec.

S.S. Maasdam (15.024 ton) volledig "airconditioned" en van "stabilizatoren" voorzien.

Échte Gezelligheid vindt U alleen op een schip.

OMDAT u 9 dagen voor allerlei pretjes hebt; 9 dagen om oude banden weer aan te knopen en om nieuwe vrienden te maken.

Omdat u op dit mooie en geriefelijke schip ruimte te over hebt om Uw benen te strekken, om uit te rusten, om aan sport te doen, om het leven aan boord ten volle te genieten.

Omdat op de Maasdam de voornaamste lounges, dekken, eetzalen, bibliotheek en winkelgalerij volledig ter Uwer beschikking staan wanneer U toeristenklasse reist.

Omdat U de kinderen met een gerust hart kunt meenemen in de wetenschap dat ze zich met elkaar amuseren zullen, met feestjes en allerlei georganiseerde pretjes. Dat ze hun eigen speelkamers hebben en dat ze bezoek van Sinterklaas en zwarte Piet zullen krijgen met cadeautjes voor de jongens en de meisjes.

Omdat een reis op de Maasdam alleen maar te vergelijken is met een verblijf in een mooi hotel in een badplaats, met 3 volmaakte maaltijden per dag, afgewisseld door allerlei "snacks," alles zonder extra kosten. De minimum toeristenklasse-prijs is $181,50 van Halifax naar Rotterdam. (Beperkte 1ste klasse accomodatie beschikbaar vanaf $252.)

Omdat de heer R. Tjalsma van ons kantoor in Montreal gedurende deze reis Uw opgewekte gastheer zal zijn; geen moëite zal hem te veel zijn om deze reis voor U tot een onvergetelijke vacantie te maken.

Omdat U volledige ontspanning vinden zult op het van "stabilizatoren" voorziene Nederlandsche schip "Maasdam" met zijn staf van experts. En U zult ruimschoots op tijd in Rotterdam zijn om Uw eigen Sinterklaas-viering niet mis te lopen.

"IT'S GOOD TO BE ON A WELL-RUN SHIP"

Boekt tijdig bij Uw reisbureau.

Holland-Amerika Lijn

MONTREAL: Dominion Square Bldg., 1010 St. Catherine Street West
TORONTO: 159 Bay Street • **WINNIPEG:** Room 405, Royal Bank Bldg.
VANCOUVER: 540 Burrard Street

Uw Holland-Amerika Lijn agent

KOOPS TRAVEL SERVICE

Postbox 176 - Shopping Centre - Burlington, Ont.
Telefoon: NE 4-1813 (dag en nacht) - Donderdag en Vrijdag open tot 9 uur

---

FARMS TE KOOP

122 Acres DAIRY FARM. 1e klas land. Huis en bedrijfsgebouwen zijn in prima staat. 29 stuks Holstein vee. Goede machinerieën. Melkcheque $ 700.— per maand. Prijs: $ 59,000.— met $ 12,000.— down. Betalingen op de hypotheek $ 350.— per maand.

75 Acres land, 5-room huis. Slechts $ 2,000.— down. Full price: $ 14,500.—. Betalingen op de hypotheek $ 80.— per maand, rente en aflossing inbegrepen.

Indien U niet voldoende downpayment hebt, aarzelt niet ons te raadplegen. Wij helpen financieren.

Belt of schrijft naar

KRAAIJ AND SCHRIEL, Real Estate

29½ KING STREET, ST CATHARINES, ONT. Tel. MU 2-9545
Woonhuis Mr. K. Kraaij: 2 Juliana Crescent. Tel. WE 4-1813
Woonhuis Mr. J. Schriel: 514 Ontario Street. Tel. WE 4-1563

Op veler verzoek:

Waar woont de Fieldman?

Voor inlichtingen over emigratie van Holland naar Canada en medewerking voor het verkrijgen van werk en woning kunt U ten alle tijde terecht bij de fieldmen van de Chr. Ref. Church. Hun namen en adressen zijn:

H. J. Lam	Masstown, N.S., phone DEbert 8-31
A. De Jonge	3075 Barclay Ave., Apt. 4, Montreal, P.Q., phone REgent 3-8376
J. VanderVliet	304 Dundas Street W., Trenton, Ont., phone EXeter 2-4641
C. Steenhof	43 Crane Ave., Weston, Toronto 15, Ont. phone CHerry1-0811
G. J. Kampjes	West 5th St., Box 23, S.S. # 2, Hamilton, Ont., phone FUlton 5-6735
H. Nieman	P.O. Granton, Ont. Tel. 51 R 3.
J. Mussche	333 Ralph Ave. W., Transcona, Man.
P. J. Cruson	1226 Angus St., Regina, Sask.
A. J. Looy	2629 Kelvin Ave., Saskatoon, Sask.
B. Nieboer	Iron Springs, Alta., phone R 216
H. J. Ten Hove	Blackfalds, Alta., Tel. 2717
T. Reitsma	4408-118th Ave., Beverly, Alta., ph. 793973
N. VanderZouwen	426-22nd Ave., N.E., Calgary, phone 76064
J. Prins	Beverly, Alta., phone 292-2214
E. Laninga	3817 Hertford St., South Burnaby, B.C. phone HEmlock 1-7205
A. De Jong	1535-2nd St., South Burnaby, B.C.
S. De Walle	2860 Heath Drive, Victoria, B.C., ph. 3-9254
H. Zoethout	R.R. # 2, Vernon, B.C.

---

240 ACRES OF CHOICE LOAM LAND. Located between Goderich and Bayfield. Very good 5 bedroom brick home with all the modern conveniences, large barn. Implement shed, garage. All in good state of repair. A real buy at $ 18,500.—. Terms.

VERY WELL BUILD 4 BEDROOM CEMENT HOME with extra large bank barn. Suitable for broilers. Henhouse, garage and 4½ acres of land. Including a truck and milk route. Takes only a few hours a day. Income about $ 5000.— yearly. All this for $ 10,500.—. About half cash.

JOHN BOSVELD - REALTOR
40 Wellesley St. GODERICH, ONT. Phone 1108

KOSTHUIS AANGEBODEN

Voor Hollandse jongen of meisje. Broadview-district, Toronto. Tel. HOward 1-6033, Toronto.

WHITE ELECTRIC
34 Talbot Street — Telef. 289
AYLMER, Ont.
Radio's, Koelkasten, Fornuizen, Wasmachines, Lampen
Alle reparaties — Inruilen

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....
Post-adres ....
....
Aangebracht door: ....
Naam ....
P -adres ....
....
Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....
P t-adres ....
....
....

OUD ADRES:

....
....